Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 20. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го СІЧНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 31, 1986 No. 20. VOL. XCIII.

Губернатор Джорджії проголосив День Української Незалежности

На світлині в бюрі губернатора Гарриса (зліва): Ольга Цегельська, Анна Сігер, Альвіна Решетняк, губернатор Д. Ф. Гаррис, Орися Фишер, Доріян Фишер, Лариса Барабаш, Йосиф Сігер, Ірина Аднреадіс.

Атланта, Джа. — Асоціяція Українців Джорджії, місцевий Відділ СУА і Бюро губернатора спільно відзначили роковини проголошення Незалежности України.

Губернатор Джо Франк Гаррис підписав проклямацію, яка підтверджує важливість Акту 22-го січня 1918 року, підкреслює великий вклад української громади в культурне життя стейту і проголошує 22-го січня 1986 року Українським Днем в стейті Джорджія.

Українці кандидують до уряду Альберти

Едмонтон, Альта (в.к.). — В заселеній густо українцями Альберті постійно добирають українських кандидатів до різних урядів.

Недавно проголосили ці офіційними кандидатами до легіслятури провінції Альберта є номіновані кандидати з усіх трьох діючих політичних партій. Відома з праці на полі шкільництва Патриша Цимбалюк кандидує з ліберальної партії, адвокат Ігор Брода з консервативної партії, а теперішній радний Едмонтону, Д. Івасюк з національно-демократичної партії.

Вийшла чергова збірка поезій В. Демус

Чикаго. — Виданням Українського Інституту Модерного Мистецтва, тут у 1984 році появилася 131-сторінкова збірка поезій Володимири Демус п.з. „Вічне тепер". Малюнки і обкладинка — роботи Андрія Демуса.

Під назвою „На вічних озерах" вийшла попередня збірка цієї поетеси.

Цю книжку — в ціні 4 дол. — можна замовляти, написавши на адресу: Volodymyra Demus, 19522 Midland Avenue, Mokena, Ill. 60448.

Менор коледж видав річний звіт

Дженкінтавн, Па. — Менор Джуніор коледж видав восьмий річник-журнал під назвою „Менорама".

В річнику за літо-осінь 1985 року поміщено багато цікавих статтей і дописів про коледж та про його різноманітну діяльність продовж року. Редактором цього журналу є директор інформації і публічних зв'язків при коледжі, Меріенн Вайтгед.

Разом із річними звітами в журналі є спеціяльна частина, в якій містяться знімки з українського фестивалю, що відбувся в Менор Джуніор коледжі 6-го жовтня 1985 року. Інші частини журналу теж багато ілюстровані.

В справі журналу слід писати до: P.R.Office, Manor Junior College, Jenkintown, Pa. 19046-3399.

Представник Уряду критикує американських видавців

Вашінгтон. — Заступник секретаря освіти Ґері Бауер висловив своє незадоволення шкільними підручниками, кажучи, що деякі книжки історії особливо гостро критикують американську політичну систему і американські установи і не пишуть всю правду про Совєтський Союз та інші тоталітарні країни.

Ці завваги Г. Бауер зробив у своїй промові на з'їзді Американської асоціяції видавців, як інформує Ассошіейтед Пресс.

Ґ. Бауер сказав, що переглянув шість підручників-книжок історії. Один підручник „ніби то не знав усіх фактів, бо навіть нічого не було згадано про штучний Великий голод в Совєтському Союзі в 1932-33 роках, в якому совєтський режим вжив харчі, як зброю щоб вбити понад сім мільйонів чоловіків, жінок і дітей в Україні. П'ять із шістьох книжок суґерують, що совєтська інвазія в Афганістані „була оборонною дією".

В заключенні Бауер сказав, що „назагал ці підручники віддзеркалюють погляди видатних істориків і соціологів, які не хочуть бачити різниці між ЗСА і Совєтським Союзом та лиш обмежуються до твердження, що це надпотуги".

Сестра Іванна є новою директоркою Академії св. Василія

Філядельфія. — Провінційне бюро Сестер Василіянок назначило Сестру Іванну директоркою Академії св. Василія, української католицької школи для дівчат.

Своє дитинство Сестра Іванна провела у Гемтрамку, Миш., де закінчила народну школу Непорочного Зачаття і середню школу.

У 1956 році Сестра Іванна приїхала до Філядельфії, до манастиря Сестер Василіянок, де вона продовжувала студії у Менор коледжі та в університеті Фордгам, одержавши ступень бакалавра з педагогіки та маґістра в математиці.

Сестра Іванна

На протязі 27 років праці вона служила на бажання [illegible] у школах св. Івана Хрестителя в Нюарку, св. Івана **Хрестителя в Нортгемптн,** Па. у школі та академії св. Юра в Ню Йорку і в школі св. Духа в Честері, Па. Свої Адміністративні здібности Сестра доказала на постах директорки Академії св. Юра та школи св. Духа.

Попри учительські та адміністративні обов'язки Сестра Іванна ділилася своїм **таланом та досвідом** із Сестрами Чину св. Василія як перша директорка покликань. Її обов'язки на цьому пості включали приготування матеріялів і напрямних для молодих людей, які відчувають поклик служити у релігійному стані.

Не зважаючи на численні професійні обов'язки Сестра Іванна постійно лишалася активним членом своєї монашої громади: служила у провінційній капітулі як член різних комісій. Була також членом Ради директорів Менор коледжу.

Львів старший на 100 років

Київ. — Київські газети повідомили, що Львів, центральне місто в західніх областях України, старше щонайменше на 100 років. Археологи Інституту суспільних наук АН УССР обґрунтували свої твердження результатами розкопок у районі Замкової гори, де виникло в літописні часи давньоруське городище, — пише „Робітнича Газета".

На метровій глибині її вершини виявлено залишки фортифікаційних укріплень Розчин, яким користувались стародавні муляри для будівництва оборонних башт, широко застосовувався і в Київській Русі, тобто ще до 1256 року — часу першого згадування про Львів у Галицько-Волинському літописі. Знайдені тут же керамічні уламки, зливки олова і міді спеціялісти відносять до XII століття. Дентрохронологічна аналіза дерев'яних зрубів біля Міського арсеналу підтвердила цю дату.

Однак найцікавіші знахідки чекали археологів у храмі, розташованому в центрі древнього міста. На різній глибині тут розкрито 38 поховань — справжній некрополь. Початкова його архітектурна будова, а також виявлені залишки гончарних виробів і жіночих прикрас „зістарили" культову споруду більше, як на 100 років.

„Наші дослідження, говорить керівник експедиції Р.С. Багрій, — дають змогу зробити висновок про те, що давньоруський Львів уже в XII столітті займав досить велику територію у вигині річки Полтви і був важливим економічним, політичним і культурним центром Русі", — пише Г. Некраова у згаданій „Робітничий Газеті".

ДЕБЮТ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український Інститут Америки повідомляє що тут в неділю, 2-го лютого ц.р., о год. 3:30 по полудні відбудеться дебют оперної співачки сопрано Йоганни Коломиєць, переможця конкурсу Метрополітальної опери. При фортепіяні буде Тома Гриньків. Програма включає твори західньоевропейських і українських композиторів.

НОВОГО ВТІКАЧА З СССР НАЗИВАЮТЬ ГЕНЕРАЛОМ КҐБ

Вашінгтон. — Агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел й інші інформаційні джерела, покликаючись на звідомлення в журналі „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", кажуть, що найновіший втікач з СССР, якого Центральна Розвідча Служба (Сі-Ай-Ей) ввесь час переховувала в Західній Европі, мабуть, як здогадуються політичні спостерігачі, для того, щоб не зіпсувати американсько-совєтської атмосфери напередодні вершинної зустрічі в Женеві між президентом Роналдом Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґробачовим, є генералом КҐБ. Про нього, відкликуючись на це саме джерело писала також газета „Ню Йорк Таймс" з 27-го січня, але тільки дуже скупу інформацію, у якій не згадувалось про ранґу втікача.

Цитований журнал пише, що генерал-майор КҐБ, прізвища якого очевидно не називається з причин безпеки, покинув СССР ще в квітні минулого року, перелетівши на гелікоптері із Східньої до Західньої Німеччини. Довший час працівники Сі-Ай-Ей вели слідство в цій справі в Німеччині. На його вимогу йому надали тимчасове ім'я і прізвище і пізньою осінню 1985 року перевезли до З'єднаних Стейтів Америки, правдоподібно до якоїсь місцевості на середньому заході.

„Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" впевняє, що „п'ятий з черги" втікач перевищує ранґою всіх інших: старшину чехо-словацької розвідки Міляна Швеця, першого секретаря совєтської амбасади в Атенах, Греція, Серґея Бохана, резидента КҐБ в Лондоні, Великобританія, Олега Гордієвського і полковника КҐБ Віталія Юрченка, який, як відомо „добровільно" повернувся до СССР і тепер покутує свої гріхи в одній із совєтських „психушок", що нею опікується також КҐБ.

Маючи сумний досвід з В. Юрченком, американська розвідча служба поступає тепер дуже обережно з неназваним по імені генералом, а крім того на червень, або вересень запляснована чергова зустріч на вершинах між ЗСА і СССР, тим разом у Вашінгтоні, і Адміністрація президента Р. Реґена не хоче через одного втікача ускладнювати між державні відносини.

Поінформовані особи кажуть, що втікач передав американцям дуже цінні інформації про оперативність совєтської розвідки на Заході, масу прізвищ осіб, які працюють для СССР за гроші чи з „ідеї", але політика відпруження між ЗСА і СССР вже почала діяти на всіх щаблях і тому особа втікача і передані ним інформації не будуть належно використані, — кажуть політичні спостерігачі.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКИ ЗСА і Совєтського Союзу знову розпочали розмови в Женеві на тему зменшення, або заборони хемічної зброї і обіцяють приспішити переговори в цій справі, щоб можна було ще цього року підписати відповідні договори, які забороняли б продукцію цієї зброї. Головою американської делеґації є Доналд Ловітс, а совєтської Віктор Ізраеліян.

ЧОРНІ УЧНІ і студенти в Південно-Африканській Республіці, а зокрема в Йоганнесбурґу, закінчили дворічний бойкот шкільництва і повернулися до своїх шкіл, щоб почати новий академічний рік. Спостерігачі кажуть, що поворот учнів мусів бути організований, бо він був такий масовий, що шкільні адміністрації в Йоганнесбурґу, Преторії, Кейп Тавні і Порт Елізабеті не могли дати собі ради з реєстрацією студентів. Приблизно 200,000 чорних учнів бойкотували школи, протестуючи таким способом проти расової політики уряду. Майже всі відсутні учні і студенти брали участь у численних антиурядових маніфестаціях і вели активну працю проти політики апартеїду.

ФІЛІППІНСЬКІ РИМО-КАТОЛИЦЬКІ єпископи домагаються від уряду і міжнародних організацій, таких як, наприклад, Об'єднані Нації, Червоний Хрест та інші, міжнародного нагляду над виборами у Філіппінах, заповіджених на 7-го лютого цього року. Конференція єпископів побоюється, що у висліді провокаційної поведінки війська і прихильників теперішнього президента Фердінанда Маркоса, може дійти до зударів в багатьох місцевостях країни, а в гіршому випадку до започаткування громадянської війни, якщо Ф. Маркосові докажуть пофальшування виборів, або недопущення до влади кандидата опозиції Коразон Акіно, якщо вона виграє вибори. Щоб захоронити країну від кровопролиття, єпископи розповсюдили і наказали прочитити в усіх церквах пастирського листа присвяченого повністю виборам.

ПІВДЕННОАМЕРИКАНСЬКА країна Сурінам дозволила лівійцям користуватися базами і територією взагалі для поширення терористичної активности в Латинській Америці, заявили речники американської розвідки. Працівники Сі-Ай-Ей заявили, що вони мають докази лівійської активности в Південній Америці і що Лівія концентрує свою увагу на людей і приміщення амбасад З'єднаних Стейтів Америки. Ці самі джерела вважають, що існує якесь пов'язання лівійських терористів з Кубою, яка напевно постачає лівійців докладними інформаціями та плянами розташування американських амбасад.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІТАЛІЙСЬКОГО уряду Беттіно Краксі заявив у парляменті, а потім на пресовій конференції, що лівійський лідер полковник Муаммар Каддафі запропонував „компроміс" для европейських держав. Він пропонує, що арабські терористи не зачіпатимуть прихильних до Вашінгтону европейських держав, якщо З'єднані Стейти Америки дадуть зобов'язання не нападати на Лівію. Під час пресової конференції Краксі обвинувачував лідера палестинської терористичної групи Абу Нідаля за терористичний акт на летовищах в Римі і Відні, виконаний 27-го грудня минулого року. Краксі також відмітив, що Лівія евентуально допоможе Італії відшукати і арештувати А. Нідаля, за яким пошукують Італія, ЗСА та інші країни.

СТРІЛЯНИНА В ДЕКІЛЬКОХ палестинських таборах втікачів в околиці Бейруту тимчасово відвернула увагу від головної проблеми в Ливані, а саме вимоги мусулманських груп, щоб теперішній президент, християнин Амін Гемаєль уступив зі свого посту і тим самим дав можливість цілковито змінити державну систему в Ливані. Біда також в тому, що до цього хору опонентів Гемаєля долучились також деякі провідні політики немусулмани, які будуть на поводі Сирії, або стали відкритими пропаґаторами політичного курсу Москви на Близькому Сході. Між противниками президента Гемаєля є також прем'єр-міністер його уряду Рашід Карамі і міністер фінансів, також християнин, Каміль Шамон.

СЛІДСТВО У СПРАВІ КАТАСТРОФИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Кей Канаверал, Фла. — Речники Адміністрації міжпростірних полетів (НАСА) повідомили, що вони розпочали докладне слідство у справі небувалої досі і трагічної у своїх наслідках катастрофи міжпростірного корабля „Чалленджера", на покладі якого перебувала залога із семи осіб, які, очевидно, усі загинули і американські кораблі, рятівничі команди, гелікоптери, моторові човни і нурці, не знайшли досі жадних слідів людської трагедії, крім декількох металевих предметівє невідомого покищо походження.

Рятункові команди охопили морський обшир у 5,500 квадратових миль, де на їхню думку, могли впасти в океан рештки розірваного на куски міжпростірного корабля. В цьому випадку, кажуть представники НАСА, може дещо знайдуть нурці, які є готові, при допомозі спеціяльної апаратури й кабін, обшукати навіть дно океану, щоб тим самим допомогти Урядові і НАСА успішно закінчити слідство і дати опісля авторитетне вияснення американському народові про цю найбільшу від часу програми полетів катастрофу. Робота дослідів не буде легкою і НАСА передбачає, що вона може тривати цілі місяці, поки вдасться скласти подібну до правди уяву про трагічний випадок.

Крім спеціялістів НАСА, військових кораблів і літаків, при дослідах працюватимуть також приватні компанії, які мають великий досвід у відшукуванні предметів із розбитих літаків.

Вміжчасі, президент Роналд Реґен особисто телефонував до родин погибших астронавтів, щоб скласти їм співчуття з приводу загибелі їхніх рідних, які через катастрофу, як заявив Президент, стали рідними і дорогими особами цілого американського народу". Президент і Перша Лейді Ненсі плянують взяти особисту участь у дні пам'яті астронавтів, який був запляснований НАСА на п'ятницю, 31-го січня в Гюстоні, Тексас.

Окремо президент Р. Реґен написав листа родині вчительки Крісті МекОліфф, першої жінки з цього фаху, яка мала відбути подорож довкола світу на міжпростірному кораблі „Челленджер", а також окремого листа до дітей школи де МекОліфф вчила. Лист Президента буде прочитаний директором школи під час меморіяльної години призначеної для вшанування пам'яті улюбленої вчительки.

До Вашінгтону надходять телеграми із співчуттям і висловами жалю дослівно з усіх країн світу. Досі наспіли телеграми від генерального секретаря Об'єднаних Націй, совєтського лідера Міхаїла Ґорбачова, країна якого сама втратила чотирьох астронавтів і 19-ох інших країн, між ними найбільше від альянтів ЗСА з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) та інших. Виглядає, — кажуть спостерігачі, — що правдиві приятелі Америки переживають і сумують разом з американським народом за втратою сімох смільивців до яких, як заявив віцепрезидент Джордж Буш „належить світ".

В Ню Йорку ведуть слідство

Ню Йорк. — Не зважаючи на те, що адвокат Доналда Менеса і губернатор стейту Маріо Квомо переконують публічно, що немає ще доказу на вину президента Квінсу і демократичного провідника цієї дільниці Д. Менеса, він попросив про відпустку з днем 28-го січня 1986 року з уваги на хворобу. На своє місце він делеґував свою заступницю, яка була віцепрезидентом Квінсу вже п'ять років, Клєр Шулман і вона обняла негайно цей пост.

Рівночасно однак з тією тимчасовою зміною на пості президента Квінсу, мейор Ню Йорку Едвард Кач, якому закидують, що несправедливо назвав Д. Менеса „шахраєм", заявив, що усім відомо, що Д. Менес буде мусіти зрезиґнувати із своїх постів „до тижня або до двох".

Також стало відомим, що приватна психіятрична лікарня в Квінсі мусіла на бажання Д. Менеса заанґажувати на працю його дружину за це, щоб дістати апробату, міста і стейту.

У зв'язку з тим великим скандалом у Бюрі паркових переступлень, мусів зрезиґнувати негайно його директор в Ню Йорку Антоні Амерусо. Хоча він сам, як один із близьких приятелів мейора Е. Кача не має на совісті ніяких надужить, однак мейор зажадав його резиґнації з приводу скандалу в бюрі, за яке А. Амерусо відповідав.

В цей скандал вглянули вже міські і федеральні судові власті, і загально сподіються, що він пошириться на інші міські агенції і бюра.

В АМЕРИЦІ

СЬОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ нуклеарний підводний корабель кляси „Трайдент" з 24 ракетами, які можуть знищувати ворожі об'єкти на віддалі 4,000 миль, спущений на воду у військово-морському порті в Коннектикат. Будівництво нового корабля довжиною 560 футів коштує 1,8 біл. дол. Корабель дістав назву „Аляска" і став четвертим з такою назвою за всю історію американської військово-морської фльоти. Сенатор республіканець стейту Аляска Тед Стівен і його жінка Кетрін Енн очолювали делеґацію з Аляски, яка спеціяльно прибула на церемонію спущення на воду корабля, який носить ім'я цього стейту. Сенатор звернувся до залоги і закликав моряків стояти „на сторожі свободи і демократії".

ПЕРЕКЛАДЕНА НА англійську мову московська газета „Правда" появилася минулої суботи в газетних кіосках багатьох міст ЗСА. Ціна одного числа 2 дол. „Цей факт ще раз доказує, що в нашій країні існує свобода преси. Я сумніваюся, що в Совєтському Союзі появиться колинебудь газета 'Ню Йорк Таймс' російською мовою", — сказав професор журналістики Бостонського університету Лоренс Мартін. Однак на його думку „Правда" на англійській мові може зацікавити лише вчених, політиків, совєтологів, але не широкі маси американців. „Наша публіка взагалі мало уваги звертає на події, що відбуваються за кордоном. Її цікавлять головним чином внутрішні проблеми", — сказав Л. Мартін.

КОЛИШНЯ НЕВДАЛА кандидатка від Демократичної партії на посаду віцепрезидента Джералдін Ферраро заявила, що вона готова тимчасово замінити Доналда Менеса, якщо він внесе на резиґнацію. Пропозицію Дж. Ферраро внесла напередодні зустрічі дев'яти членів Міської ради Квінсу, але вміжчасі Менес зголосив відпустку і його місце зайняла його заступниця Клер Шулман.

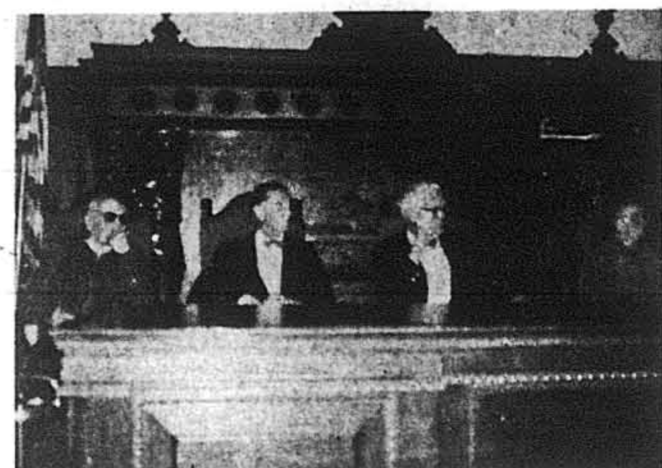
Філядельфія відзначила День Солідарности

Філядельфія (Я. Татомир). — Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України та Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України успішно відзначили цього року окремими імпрезами День Солідарности з українськими політичними в'язнями.

ОЖОЧСУ відзначило цей День доповіддю Надії Світличної в УОК Центрі у понеділок, 12-го січня, а КОНЛПУ святочною програмою у приймальній залі ратуші у вівторок, 13-го січня.

Темою доповіді Надії Світличної було переслідування українських дисидентів і зокрема Василя Стуса. Доповідь Н. Світличної віхувала, як звичайно глибина відчуття і думки. Доповідь була ілюстрована висвітленими прозірками.

При тій нагоді варто згадати, що філядельфійський Відділ ОЖОЧСУ влаштував у дні 4-го січня символічне засвічення ялинки, для дітей політичних в'язнів в Україні, що у ньому взяли участь діти всіх українознавчих шкіл Філядельфії враз з виховниками — понад 200 осіб.

Під час церемонії в приміщеннях Міської ради (зліва): С. Караванський, конгресмен Л. Кофлин, радний Т. Лонгстрет і Е. Берсон.

Святочне відзначення в ратуші відкрила Уляна Мазуркевич і передала ведення програми Дня Солідарности сестрі Ґльорії Колман,

(Закінчення на стор. 8)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Postmaster Send address changes to
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Політичний клімат — джерело добра і зла

Дня 11-го січня ц.р. нюйоркська поліція звернула увагу, що одно авто їхало зиґзаками, що могло спричинити погану катастрофу. Авто зупинили і знайшли за кермою невпівпритомного чоловіка, закривавленого, з перерізаною біля живчика рукою. В автомобілі був кухонний ніж, яким очевидячки завдано ці рани. Раненого перевезли до шпиталю, де переведено кількагодинну операцію. Коли ранений сяк-так опритомнів — він спершу заявив, що нічого не тямить, що з ним сталося, через день-два твердив, що його схопили були якісь два невідомі йому людці і поранили його з невідомої йому причини. Поліція поставилась до тих заяв недовірливо і мала рацію, бо ранений, перевезений вміжчасі до іншого шпиталя, придбав собі адвоката і відчитав, зладжену, мабуть отим адвокатом заяву, в якій признав, що це він сам поранив себе у самогубному замірі та перепросив поліцію за попередню свою заяву й родину за спричинений їй клопіт. Де він перебував кільканадцять годин перед тим, поки його зустріла поліція і чому саме він пробував убити себе — залишилось дотепер тайною.

Але справа набрала зразу же великого розголосу, бо це не йшлося про сірого з'їдача хліба, а про Доналда Менеса, президента одної з п'яти нюйоркських автономних дільниць Квінсу. Таємнича історія перетворилася у великий фінансово-політичний скандал, тісно пов'язаний із хабарництвом і обманом на мільйонові суми. Посадник Ню Йорку Едвард Кач спершу заявив, був, що йому байдуже, з ким Менес переводив час і яка трагедія спонукала його накласти на себе руку, — для нього важливе те, що його добрий приятель живий і на дорозі до повного видужання. Посадник Кач відвідав ще недужого свого приятеля у шпиталі, не розмовляючи про причини спроби самогубства. Але не минуло 48 годин, як той сам посадник Ню Йорку назвав свого приятеля й партійного однодумця „шахраєм", без уваги на те, чи той „шахрай" відповідатиме перед судом за свій злочин і буде засуджений. Водночас висловив переконання, що Менес зречеться із своїх обох становищ — президента з Квінсу і голови тамошньої демократичної організації. Покищо Менес тільки взяв відпустку.

Нам, українцям, вся та історія по суті далека. Можемо тільки разом з усіма людьми у широкому світі дивуватися, як людина, яка отримує річну платню 80,000 дол. лакомиться ще на хабарі і дозволяє своїм підчиненим обманювати рідне місто і стейт на мільйони долярів — хоч це ще судом не доказано. Але заслуговує на увагу коментар, мовляв, посадник Ню Йорку не має рації, коли відмежовує себе від цієї скандальної грошово-шахрайської історії, бо посадник міста, це так, як капітан корабля. Коли у корабельній машиновій галі трісне котел або почне просякати вода крізь щілини в кадовбі, то капітан не може казати „я невинний, бо стояв тоді на капітанському мостику". Добрі діла чи скандали можливі тільки на почві, якою є дана атмосфера, яким є загальний клімат. А клімат не може бути здоровий, коли за американською системою губернатор чи посадник міста призначає на високоплатні становища тих, які допомогли їм у виборчій перемозі і є особистими та партійними приятелями, але не завжди мають відповідний характер і кваліфікації на дані пости.

„НОВА РЕДАКЦІЯ" ПРОГРАМИ КОМПАРТІЇ

Михайло Кучер

Ця „нова редакція" зайняла шість сторінок совєтських газет. Загальний наклад газет, які опублікували Програму 75 мільйонів примірників. Програму видруковано на 36 мовах, в тому на курдській, адигейській, ненецькій, уйгурській і корейській. Ґазети з новою видрукованою Програмою розвозили по Совєтському Союзі літаками, автофургонами, поїздами. До 56 міст Програму передали фототелеграфом. Побільшено кількість листоношів, запропоновано додатковий зарібок студентам і навіть домашнім господиням.

У Москві на дві зміни працювали 10,400 листоношів. „Госполітіздат" (Державне видавництво політичної літератури) видало брошури з Програмою мільйоновим накладом, „Правда" півмільйоновим. Це тільки московською мовою. Крім того Програму перекладено і видруковано мовами англійською, французькою, німецькою, еспанською, арабською і португальською Наклад невідомий. Таку літературу в СССР посилають до готелів „Інтурист", в чужі посольства, совєтські доми культури за кордоном, у представництва „Аерофлоту".

Крім величезного накладу примірників нова Програма нічим не визначається. В історії партії вже були три програми — 1903 1919 і 1961 років. Теперішня Програма четверта. Чим вона відрізняється від попередньої? Минула програма обіцяла побудувати в СССР комунізм „протягом життя одного покоління", так десь до 1980 року. Виявилося, що такою програмою не можна користуватись. Відомо, що партія ніколи — не помиляється, тому нова програма дозволила все таки (кому?) „критично переосмислити минуле" і слово „комунізм" замінено „розвиненим соціялізмом". Одначе і „розвинений соціялізм" означення досить невиразне і йому дозволено „удосконалюватися" для полегшення і скорочення успішного шляху совєтського суспільства в комунізм. З обережности не виявлено жадних строків (остаточних дат) приходу в комунізм. Нема опису „рис повного комунізму". Попереджено, що „перехід соціялізму в комунізм" буде повільний, без „забігання наперед".

Нова редакція Програми нічого конкретного не обіцяє. Вона, як написали „Ізвєстія", вільна від непотрібної делямації, себто обіцянок, які не можна виконати. Не говориться тут про „неухильний зріст", але згадуються „занадто сміливі обіцянки минулого".

Програма художньо описує жах капіталізму. Капіталізм виявляється тим жахливий, що „став перепоною на шляху загального поступу". Він професійно знищив мільйони людей шляхом „матеріяльного ожебрачення". Мільйони людей в капіталістичних країнах „не мають перед собою майбутности. „Вони страждають від „безнадійности свого становища". Молодь не може знайти примінення своїм знанням і силам". Люди в капіталістичних країнах не мають помешкань, вмирають без лікарської опіки.

Фантазувати легко. Трудніше примусити вірити в партійну брехню. Щоб того хоч якось уникнути (недовір'я до запевнень партії про жахливе життя на Заході), Програма признається: „У світі помітний зріст соціялізму і клясової боротьби робітників. Це примушує капіталістів хоч трохи поліпшити умови праці, збільшити заробітню платню та соціяльне забезпечення".

У СССР, запевняє Програма, також поліпшиться життя людей. Номенклятура боїться вибуху незадоволення і твердить, що партія „розглядає соціяльну політику як важливий

(Закінчення на стор. 7)

Братська діяльність УНСоюзу

Братські установи, як виглядає, виграли справу з Департаментом скарбу, який робив заходи, щоб їх оподаткувати. 20-го листопада 1985 року Дан Ростенковскі, конґресмен з Іллиной і голова Комісії способів і засобів Палати Репрезентантів, повідомив, що братські установи і надалі будуть звільнені від податків.

Проте, ця перемога зовсім не значить, що „бій" виграно і що ми можемо бути самозадоволені та сповільнити наші зусилля в боротьбі проти оподаткування. З минулого досвіду ми знаємо, що федеральний Уряд продовжуватиме свої заходи для оподаткування братських установ. Від них, а особливо від тих із них, сума річних членських вкладок яких виносить 25,000,000 дол. або більше, вимагається втримувати жваву братську діяльність. Крім того, Податкова служба буде і далі досліджувати та перевіряти братські установи, навіть ті з них, річна сума членських вкладок яких становить менше 25,000,000 дол.

У зв'язку з цим, всі ми, члени Українського Народного Союзу, мусимо дати і свій вклад в наші змагання для збереження статусу установи, звільненої від податків. Можемо допомогти своєю участю у братських активностях УНС у відділах, округах та у крайовому засязі. Всі ми багато втратимо, якщо УНС буде оподаткований.

Податкова служба вимагає від братських установ документального підтвердження того, що їх члени беруть участь у братській діяльності. Тому союзовці повинні зробити у цьому напрямку все, що в їх силах, бо інакше всі ми будемо відповідальні за наслідки нашої бездіяльности.

Члени УНСоюзу — це дуже працьовиті і талановиті люди, що заслуговують на пошану, визнання і похвалу. Власне тому УНС звертається до своїх членів із закликом і проханням — ініціюйте, беріть участь у братській діяльності.

За інформаціями і порадами в цій справі прохаємо звертатися телефонічно або писати до координатора братської діяльности: 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302.

Маріянна Сакалош
Координатор братської діяльности

Олександер Татомир

ДРАМАТИЧНИЙ ЗАКЛИК САВІМБІ

I.

На всіх континентах ідуть завзяті змагання воюючого комунізму з вільними народами, що заторкують майже кожну країну в світі. Від висліду цих змагань буде залежати дальша доля людства, його культури й цивілізації. Деякі місця на землі, що мають ключове геополітичне значення, відрізняються більшою натугою цих змагань, більшою концентрацією бойових сил і воєнного матеріялу.

Таким місцем у південнозахідній Африці є Анґоля. Від 10 років під вмілим проводом Йонаса Савімбі там ведеться важкий змаг автохтонного національно настроєного населення з місцевими та імпортованими комуністами, які захопили владу. З огляду на міжнародне значення цієї боротьби доцільним є дещо основніше познайомитися з цією, важливою країною та її визвольними змаганнями.

Анґоля

Територіяльно Анґоля — двічі більша від України, але населення має всього 7 мільйонів. Половина мешканців зберігає традиційні африканські вірування, 40-45 відс.-це католики, а 5-10 відс. протестанти. Не, зважаючи на різноманітне підсоння земля надається до управи численних аґрикультурних рослин. Країна є багата в мінеральні скарби, діяманти, зокрема в залізну руду та мідь, що мають значний попит на світових ринках. Велике значення є морських пристаней, з яких найбільша — це Люанда столиця Анґолі.

До XIII сторіччя Анґоля була заселена бушменами, а згодом у більшості окупували її племена банту. В XV сторіччі появилися там португальці, що почали торгівлю невільниками. В 1836 р. знесено там невільництво, але дальше зобов'язувала примусова праця. Від 1870 р. португальці почали опановувати цілу Анґолю. В 1951 р. вона стала їхньою провінцією.

Визвольні змагання почалися у шістдесятих роках цього сторіччя, коли ліві партизани з Популярного Фронту за Визволення Анґолі (МПЛА) заатакували фортецю у Сао Павльо, а праві з Національного Фронту за Визволення Анґолі (ФНЛА), що діяли у хліборобських районах, у 1962 році встановили в сусідній країні Заїр екзильний уряд. Незабаром від цього уряду відлучився третій рух — Національна Унія за Повне Визволення Анґолі (УНІТА), очолений Йонасом Савімбі.

Після перевороту в Португалії, тамошній уряд рішив зліквідувати свою колонію в Африці і 1975 року погодився на самостійність Анґолі. Цією вільною державою мав управляти коаліційний уряд, який перед самим проголошенням самостійности розлетівся. Комуністи, користуючися місьским шумовинням, при великій фінансовій та матеріяльній допомозі Совєтського Союзу й мілітарній Куби захопили столицю Анґолі Люанду. УНІТА та ФНЛА об'єдналися і, втішаючися симпатіями широких хліборобських мас, проголосили Гуамбо своєю столицею. Комуністи підсилені 20,000 кубинців і модерною совєтською зброєю окупували малощо не цілу країну. Але повстанці УНІТА не покинули Анґолі і за деякою початковою допомогою ЗСА й Південно Африканської Републіки далі вперто боролися проти комуністів. Сьогодні вони вже контролюють одну третину держави. Савімбі апелює за більшою допомогою до ЗСА і Заходу. Його драматичний заклик у формі довгої вичерпної та дуже цінної статті п.н. „Анґоля — Мюнхен Африки" помістив консервативний політичний журнал „Інсайт", що виходить у Вашінґтоні та є пов'язаний зі щоденником „Вашінґтон Таймс".

Савімбі — борець за незалежність

Савімбі вже 18 років невтомно змагається за самостійність Анґолі. Спершу вісім років боровся проти колоніяльного португальського режиму, а згодом, коли підступно, за посторонньою допомогою, захопили владу комуністи, він від 10 років змагається проти них і кубинсько-совєтських зайдів. Він має високу освіту, глибоко релігійний та переконаний націоналіст. Спочатку вірив, що комуністи борються за визволення народів і навіть відбув основний вишкіл у Китаї, як вести партизанську війну. Але там він і зрозумів, що комунізм в своїй основі є шкідливим явищем. Цим самим, хоч він і користується тепер комуністичними методами партизанської війни, відкидає комунізм. Сьогодні Савімбі є вже легендарним героєм і народним борцем за волю Анґолі та цілої Африки.

У скороченні передаємо зміст знаменитої статті-апелю Савімбі до вільних народів і Заходу. Він стверджує, що доба европейського колоніялізму покінчилася у 1975 році, коли Португалія погодилася на незалежність Анґолі, Мозамбіку та Ґвінеї. До цього у великій мірі причинилася основана ним організація УНІТА. Але несподівано, за значною совєтською допомогою, владу в Анґолі, комуністи захопили. На зміну португальської влади прийшов новий колоніяльний уряд, що його контролює Совєтський Союз. Анґоля знову стала поневоленою країною. На її терені тепер находиться 45,000 кубинського війська, як також тисячі східніх німців, поляків, чехів і північних корейців. Совєтський уряд доставив їм велику кількість зброї вартости два і пів більйона долярів. Уже десять років УНІТА продовжує повстанські змагання проти закордонних інтрузів, які експлуатують анґольський нарід і країну. Савімбі наголошує, що „Сьогодні народи Афганістану, Камбоджі, Ляосу, Нікараґуа, Етіопії, Мозамбіку ведуть визвольні змагання проти закордонних військ і закордонної тайної поліції та проти накидування їм чужої ідеології. Вони протиставляться тиранським режимам, які володіють тільки завдяки мілітарній силі імперіялістичного Совєтського Союзу. На протязі десятків років третій світ ідентифікував комунізм з націоналізмом і багато комуністичних партій здобуло владу, використовуючи національні сантименти народів. Одначе життьовий досвід повчив, що: „Марксистсько-ленінські режими не мають пошани до традицій народу, до етнічних звичаїв і мови. Справжні націоналісти відкидають марксистсько-ленінський напрямок і збройно боряться проти тих, які накидають їм збанкрутовану ідеологію" — каже Савімбі.

(Продовження буде)

Ф. Лукіянович

В обороні правди

Дещо раніше, у двох продовженнях, „Свобода" надрукувала цінний допис Ярослава Татомира про необхідність інформувати пресу ЗСА про наші справи. В цьому нарпямі висловився також і проф. Тарас Гунчак, кажучи: інформуймо чужинців, а не нас самих.

Це легше сказати, як здійснити, про що переконався автор цих рядків неоднократно висилаючи допис до найбільш популярних органів щоденної преси ЗСА. Одні навіть не відізвались, а інші повертали їх із стандартною відповіддю.

Справа в тому, що журналісти у ЗСА,об'єднані у професійній організації і юнії, які бережуть права своїх членів перед небажаними інтрузами. На жаль, тому що ми не маємо ані одного колюмніста, який висвітлив би наше становище, ми примушені обороняти наше ім'я та правду після того, як кривда нам вже заподіяна, шляхом телефонів та писанням листів спростування. У деяких випадках, редакції не поміщують цих листів, щоб не наразитися та не викликати протилежну сторону.

„Russian Kiev"

Переглядаючи спортову частину щоденника „Філядельфія Інквайрер" з 31-го грудня 1985 року на другій сторінці у календарці подій автор вичитав, що на телебачення русла ч. 17 будуть передавані змагання у гокеї на льоду „Russian Kiev vs. USA".

Тому що у навечер'я Нового Року було запроєктовано багато змагань, у спортовому відділі газети працювали повною обсадою, отже автор зателефонував і говорив із заступником редактора, Фицпатриком.

— На другій сторінці у вас повідомлення про змагання „Рашен Кієв" проти Ю-Ес-Ей", Що це значить? — Ну звісно, наша дружина грає проти рашенс. — А що означає Кієв? — Не знаю. — Чули про Україну? — Шур! — Отже Київ і є столицею України, що є членом ОН. Чи ця дружина є рашен. — Ну, ні, це немає сенсу. — Чи спростуєте цю неточність? — Не знаю, побачимо.

На другий день-інший телефон до спортового відділу „Інквайрера", розмова із двома іншими кореспондентами і ані один з них не чув про Київ. Автор заломив руки. Та хіба більше американців знають, що Катманду є столицею Непалю, як Київ-столицею України? Скільки то ще незораної землі залишається перед нами та ред О. Зінкевичем із „Смолоскипу"?

Заходи спростування

Після телефонічних розмов з працівниками газети телефонуємо до русла ч. 17, що передавав ці змагання. Спершу говорить секретарка директора програм стан-

(Закінчення на стор. 7)

МОЇ ПЕРШІ КРОКИ НА „ЗЕМЛІ ВАШІНҐТОНА"

Написав ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

VIII.

Критичного дня ми поставили дітей з тортом під двері сусідів, подзвонили, а самі скрилися за нашими дверима, дискретно їх відхиливши, щоб спостерігати церемонію привіту. Двері сусідів відкрилися і наші дівчатка в унісон випалили: „Геппі Ню Йорк!". Сусіди прийняли їх з відкритими руками, сміялися сердечно й за хвилину ми всі сиділи в них за столом, попивали вино, каву, чай, а діти — соду й сік.

Великої помочі й підтримки зазнали ми від подружжя Петра й Анастазії Ікаловичів, власників „ґросерні" при схід 10-ій вулиці й авеню „Сі". Вдячність для них зберігаємо досі, хоч обоє вони вже давно покійні. Ікалович прибув до ЗСА ще в 1920-их роках. В „старому краю" був учителем, в Америці заклав харчову крамницю. З напливом „нової іміґрації" дуже допомагав новоприбулим порадою, моральною підтримкою, матеріяльною допомогою — грішми, харчами, кредитом. Багато людей спровадив з Европи, влаштував на працю, допоміг підшукати помешкання. І ми зазнали його опіки. Він теж знайомив нас з побутовими деталями американського життя.

Нам було жаль „бомів", яких тоді було багато на „долині міста". Хоч ми самі не мали грошей, то старалися кожному з них дати „нікля" чи „дайм". Ікалович розказав нам, хто такі „боми". Поміж ними було багато людей з „добрих домів", інтеліґентів з високою освітою, мистців різних галузей, але через життьові обставини психічно заламаних. Розказав нам таку історію: коли він прибув до Америки і відкрив крамницю, йому теж було жаль „бомів". Коло порога його крамниці сидів середнього віку „бом". Ікалович давав йому харчі і гроші. Одного разу запропонував йому працю в ґросерні — замітати крамницю і тротуар, вивантажувати продукти, виносити на смітник зужиті коробки, пачки, скриньки, пляшки, пушки тощо. Купив йому одяг, дав гроші на фризієра, домовився щодо винагороди. „Бом" кілька дні попрацював, врешті пропав із одягом і більше не з'явився. За деякий час Ікалович зустрів його на вулиці кілька бльоків від своєї крамниці...

Але погляд на „бомів" П. Ікаловича не переконував моєї дружини. Коло нашої камениці сидів під муром старший „бом". Він щоденно приходив до нас коло 11-ої години вранці, отримував горнятко теплої кави і булку чи шматок хліба з маслом. З'ївши, він мив горнятко і віддавав з подякою. Дуже любив нашу молодшу доньку. Раз старша донька дала їй на вулиці штовханця. Побачивши це, „бом" насварив на старшу доньку: „донт ю дер ту теч май світгарт".

Раз і я удостоївся назви „бома". Було це так: я вийшов пізнім вечором до автобусної зупинки зустріти дружину. Ми розминулися, зате надійшла її знайома „стара еміґрантка", яка не звернула на мене уваги, дивлячись у землю. На другий день сказала жінці, що стрінула мене коло автобуса.

— О, то ви знаєте мого чоловіка з обличчя? — спитала дружина.

— Я хлопові в очі не дивлюся, лише на „шуси". Хлоп — бом!

• • •

Мені треба було знайти нормальне помешкання, бо мешкати довше в умебльованих кімнатах було задорого. Петро Ікалович порадив мені піти до жида Мекса, який говорив по-українськи і мав зв'язки з домовласниками. Брав за свою послугу „порукавичне" в межах 200 до 300 долярів. Мав крамницю з домашніми причандаллями. Я зайшов до нього і він обіцяв підшукати мені приміщення. Присягався, що не зробив би того своїм одновірцям, бо недавно мав таку пригоду:

— Подумайте, я взяв від свого чоловіка всього 200 долярів, а він пішов на скаргу до рабина. На другий день ребай закликав мене і звелів повернути йому гроші. Ну, а я мушу з чогось жити!

За кілька тижнів помешкання знайшлося, хоч на п'ятому поверсі. Були в ньоу якісь старі меблі — кухонний стіл, ліжко, шафки на білизну. Ванна була в кухні. Помешкання складалося з двох спалень, їдальні, світлиці й просторої кухні. Мекс погодився, щоб я сплачував належність ратами.

Коли я прийшов заплатити йому останню рату, побачив у крамниці незвичайну картину. Два добре одягнені мужчини вибирали за списком різні товари домашнього вжитку — відро, мітлу, щітки, „мапи", смітярку. Посередині, присівши до підлоги, зігнутий удвоє Мекс тримався руками за голову і кричав: „Ґевалт! Ґевалт! Гев мерсі!" Але інтрузи не звертали уваги на його розпучливий крик, ридання, благальні мольби, закляття й прокльони і спокійно, методично вибирали та складали на купу приладдя.

Я стояв збентежений. Не виглядало це на грабунковий напад. Врешті вони скінчили, дали Мексові посвідку, поклепали його по плечу, подякували й вийшли. Мекс почав жалітися:

— Вони мене пустять із торбами, вони мені винесуть усе з крамниці. Знаєте, хто це був? Вони з Жидівського Допомогового Комітету збирають речі для жидів, що приїжджають транспортами з Европи. Холера на них!

Я пожалував Мекса, але й мені стало жаль самого себе — ніхто крім родини й приятелів не поміг мені влаштуватися на новосіллі...

Мав я ще дві зустрічі з жидами. При авеню „Сі" мав крамницю з делікатесами, городиною й овочами Волтер Слодкі. Я зайшов до нього з дружиною дещо купити. Ми розмовляли по-українськи. Волтер теж перейшов на українську мову.

— Ов, то ви вмієте говорити по-нашому — зауважила дружина.

— Коли ви прибули до Америки?

— Та давно, ще малим хлопцем.

— І ви так гарно володієте українською мовою?

— Ну, як би я міг забути рідну мову?

Нас дуже зворушило таке прив'язання жида до країни свого походження і до людей, серед яких зростав.

• • •

Після прибуття до ЗСА я мав часто докучливі болі шлунку чи в його околиці. Лікарі робили всякі обслідування, але нічого не

Закінчення буде.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 1 СІЧЕНЬ 1986

Що приніс передконвенційний 1985 рік для УНС?

Степан Гавриш

Аналізуючи працю цілости УНСоюзу в минулому передконвенційному році, не можна поминути того, щоб не наголосити, що той рік буде записаний в історії Союзу великими літерами. В 1985 році УНСоюз вперше виплатив своїм членам 1,000,000 долярів дивіденди. Виплачено вперше 100,000 долярів беззворотних стипендій для 58-ох студентів, членів Союзу. Створено Комітет Оборони Української Спадщини і на початкову діяльність його призначено 100,000 долярів. По довгих роках обіцянок приступлено до будови на Союзівці спеціяльного дому для пенсіонерів, членів Союзу коштом 350,000 долярів. Майно Союзу (без реальностей) перевищило 54,000,000 долярів. Це наші позитиви.

Переходячи до оцінки організаційної ділянки, на жаль треба ствердити, що 1985 рік не приніс тих успіхів, які були заплановані. Ми плянували приєднати 4,000 членів, забезпечених на 10,000,000 дол. Плян цей був можливим до зреалізування, а тим більше у передконвенційному році. Майже всім відділам бракували члени для вибору одного чи більше делегатів на 31-шу Конвенцію, і це мало бути запорукою для виконання наших плянів. На жаль, так не сталося, під час цілого року придбано лише 1,956 членів, забезпечених на загальну суму 7,793,000 долярів.

Коли б шукати причин, чому організаційний плян не був зреалізований, то можна б навести їх багато, і кожний може по-своєму це інтерпретувати. Головна Канцелярія, почавши від січня 1985 року, вживала заходи та вела відповідну акцію, щоб всі відділи Округи включилися в організаційну працю.

Для заохоти кращої організаційної праці Екзекутивний Комітет схвалив спеціяльні грошові бонуси як для поодиноких секретарів-союзовців, так і для Округ. Вислід цих акцій мінімальний, велике число секретарів не звертало уваги на союзові заклики. Так само поступали деякі Округи. Не сумніваємося, що це не було зроблено зі злої волі, мабуть, недбальство було причиною цього. Але це недбальство нанесло шкоди, а тим більше тоді, коли майже одна третина відділових секретарів „завзялась" і не приєднували членів. Чим це пояснити? Щоправда, не є таємницею, що українська громада ще й далі не знайшла спільної мови. Але час не стоїть, аж страшно відкривати третю сторінку „Свободи", яка кожного дня покрита „клепсидрами" про тих, які відійшли у вічність. Насувається питання, чи хтось подбав про них за життя, щоб мали забезпечення? А може „на злість" УНСоюзові їм не пропоновано забезпечення?

Ми вже згадували, що велася акція, щоб Окружні Комітети включилися до організаційної праці. По традиції всі Округи на початку року мають визначену квоту, себто, скільки дана Округа повинна зорганізувати членів під час календарного року. Лише чотири Округи виконали свою квоту на 100 і більше відсотків, а перше місце зайняла Округа Вунсакет, яку очолює наймолодший голова Алекс Худолій. Ця Округа виконала свою квоту на 192 відсотки, а це завдяки заступникові голови Леонові Гардінкові, який приєднав 29 членів. Округа Вілкс Беррі, яку очолює Василь Стефурин, виконала квоту на 140 відсотків, завдяки самому голові, який приєднав 16 членів. Третє місце у виконанні квоти зайняла Округа Ніягара, Канада, яку очолює д-р Богдан Долішний. Квота виконана на 111 відсотків, завдяки всім секретарям, а зокрема завдяки секретареві 461 Відділу Миронові Ґрохові, який зорганізував 24 члени, 18 з них у грудні. Слід згадати і те, що Ніягарська Округа була єдиною поміж усіма Округами Америки й Канади, всі відділи якої приєднали нових членів. На четвертому місці під оглядом відсоткового виконання квоти є Округа Рочестерська, яку очолює головний радний Володимир Гавриляк. Округа виконала квоту на 106 відсотків, завдяки секретареві 217 Відділу Стефанові Приймакові, який приєднав 39 членів, та голові Округи, який як секретар 316-го Відділу приєднав 34 члени.

На 75 й більше відсотків виконали свої квоти шість Округ, а відсотково перше місце зайняла Округа Сиракюзи-Ютика, яку очолює Іван Чопко. Ця Округа виконала квоту на 95 відсотків, що завдячує секретареві 283 Відділу Григорієві Гавришкові, який приєднав 28 членів. Голова Округи, як секретар 271-го Відділу, придбав 22 члени. Друге місце зайняла Округа Філядельфійська, виконавши квоту на 87 відсотків. Округу очолює Петро Тарнавський, і сам він придбав, як секретар 375-го Відділу, 28 членів. Одначе, признання за допомогу у виконанні квоти на 87 відсотків належиться для головного радного Василя Пастушака, який зорганізував 64 члени. Слід згадати, що Філядельфійська Округа зорганізувала найбільше число нових членів в передконвенційному році, а саме — 307, з цього у грудні — 70 членів. Округу очолює Павло Шевчук, який як секретар 13-го Відділу, приєднав 18 членів. Одначе, перемогу завдячується головному радному Володимирові Квасові, який, як голова 88-го Відділу, приєднав 27 членів. Округа Монтреальська, Канада, яку очолює головна радна Текля Мороз, виконала квоту на 83 відсотки завдяки 434-му Відділові, секретаркою якого є А. Дольницька. Далі слідує Округа Пассейська, яку очолює Іван Хомко. Квоту виконано на 80 відсотків, завдяки наполегливій праці голови Округи і секретаря 42-го Відділу Івана Блихи. Квоту на 80 відсотків виконала Округа Джерзі Ситі, яку очолює Володимир Білик. Виконання квоти Округа завдячує секретарці 25-го Відділу Квітці Стецюк, яка зорганізувала 36 членів.

Усім головам, а також й іншим членам Управ Окружних Комітетів, які виконали свої квоти на 75 — 100 й більше відсотків, висловлюємо щиру подяку, признання і ґратуляції за віддану працю. Дякуємо також головам Округ, які виконали квоти на менше відсотків. Напевно, всі вони старалися по своїм можливостям виконати квоти. Всім відділовим урядовцям, членам Окружних Управ щира подяка за працю над розбудовою братньої української установи.

Голови Округ, які виконали квоти на 100 і більше відсотків

Алік Худолій

Василь Стефурин

Богдан Долішний

Володимир Гавриляк

Голови Округ, які виконали квоти на 75 і більше відсотків

Іван Чопко

Петро Тарнавський

Павло Шевчук

Текля Мороз

Іван Хомко

Володимир Білик

Члени „Клюбу відданих союзовців"

(Секретарі – організатори, які до кінця грудня 1985 року приєднали від п'яти до дев'яти членів)

Майже в кожному числі „Трибуни УНС" минулого року були поміщені фотографії союзових секретарів та інших відділових урядовців, які в передконвенційному році приєднали найменше п'ять нових членів.

У сьогоднішній „Трибуні УНС" подаємо додаткові прізвища і фотографії щасливої „сімнадцятки" союзових трудівників, які в останньому місяці року не жаліли часу, взялися до організаційної праці і приєднали стільки членів, щоб „попасти" до Клюбу.

Нових членів „Клюбу Відданих Союзовців" вітаємо та висловлюємо їм нашу подяку за віддану працю для розбудови УНСоюзу. При тому вияснюємо, що про всіх секретарів та інших відділових урядовців, які в минулому році приєднали 10-25 й більше нових членів, буде згадка з поміщенням фотографій у спеціяльному числі „Трибуни УНС" яка буде видана в березні цього року.

261 П. Аркотин — 8

34 Л. Блонарович — 7

397 М. Нич — 7

7 Г. Словік — 5

10 К. Хільченковський — 5

175 Я. Базюк 6

200 І. Пригода — 5

245 М. Мартиненко — 5

277 Семен Кравець — 5

406 М. Мартинюк — 5

407 Василь Шаран — 5

ЗНІМОК НЕ ПРИСЛАЛИ

450 Е. Мілянич — 8
216 Б. Одежинський — 7
15 О. Зинюк — 5
158 Е. Саноцька — 5
230 Аннабеля Боровицька — 6
422 Василь Євтушенко — 5

Дві заслужені союзові діячки — чемпіонки передконвенційного року

За традицією Екзекутивний Комітет УНСоюзу кожного року схвалює нагороди для союзових секретарів й інших відділових урядівців за організаційні успіхи під час календарного року. Нагороди одержують члени різних клюбів, як також і Окружні Комітети. Одначе, було б несовісно поминути наше гарне жіноцтво — союзових секретарок, які, не зважаючи на родинні обов'язки та професійну працю, знаходять час для збагачення Союзу новими членами і нарівні з чоловіками — секретарями вкладають цеголку за цеголкою в розбудову братської установи — Українського Народного Союзу.

УНСоюз від самого початку свого існування приділював окрему увагу українському жіноцтву. Доказом цього є те, що під час 10-ої Конвенції, яка відбулася 1908 року в Філядельфії, делегати одноголосно схвалили новий пост в УНСоюзі, а саме: вибір заступниці головного предсідника. На цей пост було обрано, як першу заступницю, Марію Черемчак. Відтак репрезентацію жіноцтва у складі Головного Уряду поширено під час 14-ої Конвенції, яка відбулася 1917 року в Гаррісбурзі, Па., вибором двох радних жінок. Від того часу под час кожної

Квітка Стецюк

конвенції, згідно з статутом, все вибирається найменше дві жінки на пост головних радних.

Тепер жінки, союзові діячки в Головному Уряді УНСоюзу, займають поважні пости і тому треба їх шанувати. Маємо заступницю головного предсідника Ґльорію Пашен, маємо головного касира Уляну Дячук, маємо три головні радні — Галину Олек-Скат, Анну Гарас і Теклю Мороз. Також маємо жіноцтво і між почесними членами Головного Уряду, а саме: Марію Демидчук — Чучман, Ґеновефу Жеребняк, д-р Анну Чопик і Марію Душник, яка була чотири каденції (16 років) заступницею

Христина Фуґа-Гербеґи

головного предсідника. А взявши до уваги те, що Союз об'єднує 430-ть відділів і тим самим має стільки ж секретарів, то більше ніж сотня відділів є в руках секретарок- жінок.

Повертаємось до спеціяльних нагород, призначених для трьох жінок—союзових діячок в передконвенційному році. Екзекутивний Комітет 28-го грудня 1984 року схвалив наступне: першу нагороду в сумі 100 долярів одержить та секретарка чи інша союзова діячка, яка на протязі календарного року продасть забезпечення на найвищу суму. Другу нагороду в сумі 75 дол. одержить та секретарка, яка під час календарного року придбає найбільше число нових членів, а третю нагороду одержить секретарка, яка буде другою з черги щодо приєднання найбільшого числа нових членів. Всі три повинні одержати почесні плякети.

Провівши обрахунок організаційних осягів усіх відділових секретарок та союзових діячок, які 1985 року приєднали нових членів, Організаційний Відділ з приємністю представляє союзовій громаді дві „союзові зірки", а не три. А лише дві тому, що одна і та сама секретарка продала забезпечення на найвищу суму та придбала найбільше нових членів.

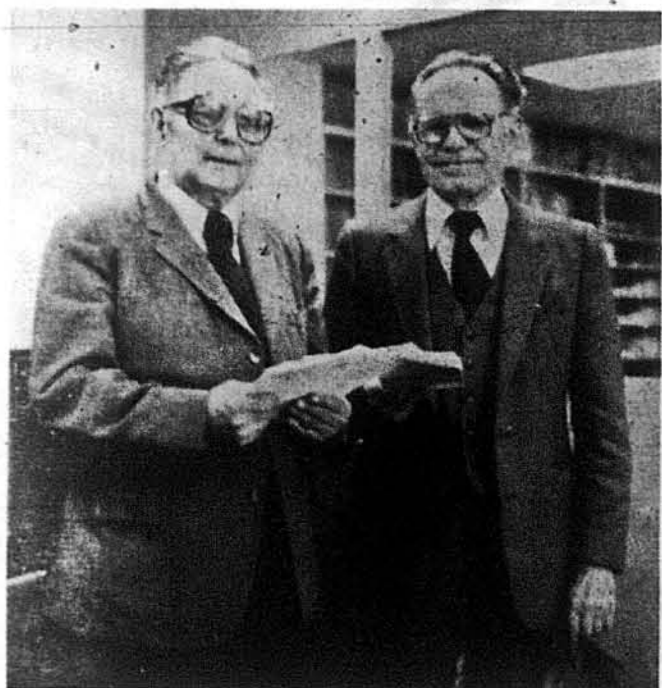
Цією „подвійною зіркою" є відома союзовій громаді секретарка 25-го Відділу „Свобода" в Джерзі Ситі Квітка Стецюк, яка придбала 34-ох членів, забезпечених на загальну суму 155,000 долярів. Вона є єдиною секретаркою, яка майже кожного року є „союзовою зіркою", байдуже на котрому місці. Слід згадати і те, що К. Стецюк є також єдиною жінкою-секретаркою, яка 24-ий раз стала членом „Клюбу Заслужених Союзовців", що був заснований в 1961 році. Щоб належати до цього Клюбу, треба під час календарного року приєднати найменше 25 нових членів. За 24 роки Квітка Стецюк збагатила УНСоюз сотнями-сотнями нових членів. Це є доказом послідовної праці цієї відданої союзової патріотки.

Другою „зіркою" стала секретарка 269-го Лемківського Відділу „Криниця" Христина Фуґа-Гербеґи, яка приєднала 22 члени в передконвенційному році. Не зважаючи на її молодий вік, про неї вже багато разів ми писали на сторінках „Трибуни УНСоюзу". В ювілейному 1984 році Батька Союзу вона була першою „зіркою", придбавши 39 нових членів. Вона належить до „Клюбу Заслужених Союзовців", а також за успіхи в організаційній праці 1982 року зайняла третє місце поміж всіма секретарками-жінками.

Заслуженим „союзовим зіркам" Організаційний Відділ складає щиру подяку й ґратуляції за віддану працю для розбудови української братської установи — УНСоюзу. При тому закликаємо всіх секретарок Америки й Канади вже відтепер почати інтенсивну організаційну працю, щоб стати „союзовими зірками" в конвенційному році. При цьому інформуємо, що нагороди за біжучий рік для двох „зірок" є ті самі, що були 1985 року, і будуть признані за тим самим ключем.

Щоб не були „покривджені" секретарі—чоловіки, Екзекутивний Комітет УНСоюзу під час своїх нарад 28-го грудня 1985 року схвалив і для них три грошові нагороди, які будуть признані за тою самою процедурою.

Добрий приклад для наслідування

Головний радний Володимир Квас передає 10 аплікацій нових членів головному організаторові Степанові Гавришеві.

В союзовій„Трибуні" за грудень минулого року була коротка згадка про те, що головна радна Анна Гарас під час організаційних нарад Лігай Веллійської Округи передала 10 аплікацій нових членів головному організаторові Степанові Гаврищеві. Так само поступив голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, який, відвідуючи Головну Канцелярію Союзу, передав 10 аплікацій нових членів.

Пишучи про це, в „Трибуні УНС", ми закликали й інших членів Головного Уряду піти за прикладом мгра Івана Геврика і Анни Гарас та придбати в грудні [illegible] нових членів.

Довго на це не прийшлося чекати. „П'ять перед дванадцятою", себто в останніх днях грудня, головний радний Володимир Квас вручив головному організаторові С. Гаврищеві 10 аплікацій нових членів. Разом в передконвенційному році В. Квас збагатив Союз на 27 нових членів і тим допоміг Олбанській Окрузі виконати квоту майже на 100 відсотків.

Слід згадати, що Володимир Квас є головою 88-го Відділу Союзівка, який він заклав 1957 року. Завдяки його наполегливій праці цей Відділ тепер нараховує біля 450 членів. Треба ще додати, що Володимира Кваса всі знаємо, як „незаступного" управителя-менажера союзової оселі Союзівка.

Тому, що 31-ша Конвенція УНСоюзу вже зближається, то члени Головного Уряду, які бажають бути перевибраними, повинні по традиції придбати „делеґатську десятку" нових членів. Хто буде першою ластівкою ?

Загальні збори 175-го Відділу УНС в Дітройті

Дітройт.—З огляду на те, що 175-ий Відділ УНС, патроном якого є св. о. Миколай, поруч братсько-союзової роботи, від років жваво уділяється в суспільно-громадських діях метрополії Дітройту. Загальні збори Відділу стають своєрідною громадською подією.

Цьогорічні звичайні Загальні збори відбулися 15-го грудня 1985 року в залі Української Мишиґенської Ліґи, при вул. Мишиґен ч. 6690.

Збори відкрив голова Відділу УАКРади Василь Папіж. Вітаючи кількадесять членів Відділу та гостей, він зокрема привітав головного радного й голову Окружного Комітету УНС, Романа Татарського, і голову метрополітального Відділу УАКРади, Зенона Василькевича.

В першому ряді (зліва): Дмитро Кошильовський—член КК., Зенон Василькевич—голова Відділу УАКРади, Василь Папіж—голова, Роман Татарський—головний радний і голова Округи УНС, Ярослав Базюк—фінансовий секретар, Йосиф Постоловський—голова КК, Петро Семеґен—протокольний секретар.

(Світлив Я. Базюк)

Після вшанування пам'яті покійних членів Відділу й узгіднення порядку нарад, зборами проводила президія в складі: мґр Марія Лазарчук, предсідник, Осип Бігун, заступник, Петро Семеґен, секретар (українська мова), і Ростислав Качмар, секретар (англійська мова).

Протокол з минулорічних Загальних зборів прийнято без змін. В дальшому слідували звіти голови, поодиноких референтів Відділу та Контрольної комісії.

В своєму звіті уступаючий голова В. Папіж звітував про суспільно-громадську діяльність 175-го Відділу УНС. В скромних словах він насвітлив події нашої спільноти в діяспорі і події загальнокрайового засягу, довкруги яких зосереджувалася діяльність по громадах та мала рішальний вплив на діяльність нашого Відділу.

Коротко кажучи, дітройтська громада активно включилася у підготову святкувань Тисячоліття Хрищення України. Він бере участь також у Гарвардському Проєкті видання 40-томової праці досекулярної літератури. Дієцезальний комітет очолює о. крилошанин Йосиф Шарий, Громадський—д-р Павло Джуль. З рамени нашого Відділу делеґатом на основуючі Збори Гарвардського Проєкту був В. Папіж. І так, громада метрополітального Дітройту склала (здеклярувала) понад 120,000 на цю ціль. Варто згадати 6 таких фундаторів як ред. М. Бажанський—25,000 дол., д-р П. і І. Джулі, Я. і Ольга Джулі—по 12,000 дол., та близько 20 фундаторів—по 1,000-5,000 дол. І, на превелику радість, сказав звітодавець, ніхто не збіднів.

На І-ій Конвенції УАКРади у Філядельфії 18-20 жовтня 1985 року від нашого Відділу делеґатом був П. Семеґен.

На „вічний" Фонд Енциклопедії Українознавства Дітройт склав 43,000 дол., при чому, члени нашого Відділу зробили свій вклад.

П'ятий З'їзд мирян і п'ятий З'їзд Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) в Торонто, Канада, 18-19 травня м. р., був вагомий для нас тим, що головою УПСО обрано д-ра Б. Лончину. Після його смерти, головство перебрав його заступник інж. В. Колодчин. До Головної Ради увійшли: інж. М. Кунинський, А. Ромах і В. Папіж. Усі згадані з Дітройту.

Одною з більших імпрез Дітройту 1985 року був виступ українського хору „Чайка" з Австралії. Ціла низка членів нашого Відділу присвятила свої сили, чим у великій причинилася до успіху цього імпозантного концерту.

31-ша Конвенція УНС має відбутися 26-30 травня 1986 року в Дітройті. В Підготовчому Комітеті, що начисляє 55 членів, від нашого Відділу бере участь 11 членів. Комісію публікацій очолює В. Папіж, фінансову—Я. Базюк.

Побіч згаданих світлих подій в 1985 році, громада пережила теж сумні, а то й трагічні. До сумних належать смерть проф. д-ра Б. Лончини, визначного патріярхальника, науковця і публіциста, а також, смерть нашого великого науковця-енциклопедиста, проф. д-ра В. Кубійовича.

До трагічних належить подія, яка, сколихнувши цілий культурний світ, боляче вразила українську душу й серця. Це насильна видача на жахливу долю молодого українського моряка Мирослава Медведя, який, втікши з совєтського корабля в пристані вільної землі Вашинґтона, шукав волі. На превеликий жаль, не знайшов її...

Вкінці, варто згадати, що 175-ий Відділ УНС засновано 20-го жовтня 1907 року, як першу українську установу в стейті Мишиґен, з метою ведення суспільно-громадської діяльности на заході міста Дітройту. Довгими роками цей Відділ гуртує союзових та суспільно-громадських діячів, в авангарді яких є Я. і М. Базюк, О. Бігун, Д. і А. Кошильовські, Р. Лазарчук, і В. і О. Папіжі. Таким чином, звітував голова В. Папіж, своєю союзовою і суспільно-громадською активністю наш Відділ займає передове місце в громаді великого Дітройту. На закінчення В. Папіж заявив, що очолювати 175-ий Відділ УНС—це для нього велика честь, а праця з членами Відділу і в громаді—справжня приємність.

Відтак, П. Семеґен, делеґат на І-шу Конвенцію УАКРади у Філядельфії, з особливим гумором передав свої спостереження з перебігу Конвенції.

Підсумовуючи звіти голови й поодиноких референтів Відділу, а зокрема фінансового референта Я. Базюка, стан Відділу на день Загальних зборів виявив: 341 дійсний член, 4—прибуло, 5—вибуло. На добродійні цілі виплачено 541 дол., кінцеве сальдо каси Відділу становить 3,011.03 дол.

В ході подій звітував голова Контрольної комісії Й. Постоловський, висловивши велике признання уступаючій Управі за взірцеве ведення ділових справ. З великим одушевленням переобрано уступаючу Управу на наступний діловий рік без змін: В. Папіж—голова, Т. Стефанюк—заступник, П. Семеґен—протокольний секретар, Я. Базюк—фінансовий секретар, Р. Грицай—скарбник, Е. Грицай—опікун хворих; делеґат до УАКРади в Дітройті П. Семеґен; Контрольна комісія: Й. Постоловський—голова, Д. Кошильовський і Р. Лазарчук—члени.

Потім головний радний УНС Р. Татарський, подаючи загальні вісті із форуму УНС, привітав 175-ий Відділ як один із кращих. Гарячими словами передав признання за великий вклад праці Відділу в будову нашої Заморської Твердині та за невсипущу участь у програмі громадських починів. Вкінці, насвітлюючи сучасний стан громади, побажав витривалости та успіхів в майбутньому.

Голова метрополітального Відділу УАКРади в Дітройті З. Василькевич подав короткі вісті про діяльність УАКРади. Вітаючи 175-ий Відділ УНС, він підкреслив, що цей Відділ вповні заслуговує на подив та признання за свій вклад праці в суспільно-громадському житті нашої громади. Звернувши увагу на членство молодшого покоління, побажав 175-му Відділові УНС дальшого кращого розвитку.

І на закінчення—жмуток думок предсідника Зборів мґр М. Лазарчук. Це велика честь і приємність, мовила предсідниця, відбувати Річні збори в укр. домівці в присутності українського й американського прапорів і емблеми УНС.

Як виявилось, 175-ий Відділ УНС—це могутній човен, це інтеґральна частина УНС. Зі своїм керманичем і бездоганним координатором, В.Папіжом,цей човен успішно проплив вже чималий шмат морських вод до наміченої мети. Члени Управи й Відділу співвеслували, щоб човен цей плив спокійно, без перешкод. Внутрішні й зовнішні справи вимагали багато зусиль і жертвенности, а передусім, витривалости й послідовности у початих задумах. Муравлина праця Відділу виявлена в числах, завдяки пильності й точності фінансового референта Я. Базюка.

Сьогодні признання і подяка належиться членам Управи й всім, що в більшій чи меншій мірі брали участь в житті нашого Відділу на чолі з довголітнім головою В. Папіж. Рівнож його дружини, О. Папіж, яка поруч союзової праці оре теж мистецьку ниву Союзу Українок Америки в перших рядах. Щиросердечне всім спасибі.

Дальше ведення Зборів передано новообраній Управі. Після ділових нарад відбулася спільна світлина учасників, яку буде поміщено в Конвенційній книзі УНС 1986 року.

Загальні збори 175-го Відділу УНС в Дітройті закінчено товариською гутіркою при каві й солодкім.

Марія Лазарчук

Загальні збори 217-го Відділу у УНСоюзі в Рочестері

Фінансовий секретар С. Приймак передає чек на суму 1,000 дол. Ірині Руснак, фінансовій секретарці Комітету Гарвардський Проєкт ; біля них — предсідник Відділу С. Васьків і голова Комітету Марія Крамарчук.

У неділю, 22-го грудня 1985 року, відбулися Загальні збори Братства св. Йосафата 217-го Відділу, УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Нарадами проводив вибраний предсідник мгр Мирон Руснак. На зборах були присутні члени старшого і молодшого поколінь, які вітали заслуженого для Відділу піонера і почесного предсідника Відділу Константина Шевчука. За працю у Відділі звітував фінансовий секретар Стефан Приймак. За неповних два роки С. Приймак упорядкував книжки, нав'язав особистий зв'язок із членами і приєднав понад сподівання поважну кількість членів для Відділу. Листи признання для нього від головного організатора УНСоюзу відчитала Ірина Руснак, а присутні наділили його рясними оплесками.

Зі звіту каси допомоги для хворих довідуємося, що в звітовому році не було хворих. Відділ опікується хворими, якщо вони зголосять свої недомагання, як також допомагає їм матеріяльно. Голова Контрольної комісії Дмитро Марґолич ствердив взірцеве провадження книг.

Мгр Мирон Руснак поділився із присутніми думкою про важливість включитися у святкування Тисячоріччя Християнства на Україні, спеціяльно такій організації, як Братство св. Йосафата, яке було першим зорганізованим товариством на терені Рочестеру і все працювало на християнських засадах. Голова Контрольної комісії поставив внесок, щоб приділити 1,000 дол. і передати до новоствореного Комітету в Рочестері на Гарвардський Проєкт. Присутні ухвалили це з великим ентузіязмом.

До Управи вибрано: почесний предсідник — Константин Шевчук, предсідник — Стефан Васьків, заступник предсідника — Петро Волке, касир — Стефан Мартинюк, заступник касира — Андрій Гривнак, фінансовий секретар — Стефан Приймак, заступник фінансового секретаря — Ірина Руснак; до Контрольної комісії увійшли: голова — Дмитро Марголич, члени — Вілліям Луцишин і Анна Васьків.

Присутні ще дискутували на різні союзові і громадські теми. На тому закрито Загальні збори. Перевибраний предсідник Стефан Васьків назначив наступні збори на 26-го січня 1986 року із заприсяженням урядовців та перекускою.

У Лос Анджелесі урочисто відзначено секретаря УНС П. Сильчака

Найбільша українська установа на цьому континенті та у вільному світі, яким є Український Народний Союз, протягом свого існування перейшов ряд етапів, в кожному з яких він наповнювався новим досвідом, доповнювався новим членством та зростав і кріпшав своїм капіталом, що є першою передумовою успіхів кожної подібної установи у цій країні.

Свої успіхи УНСоюз завдячує дружній співпраці поміж членством та правлінням, а передусім своїми секретарями, від яких залежить доповнення його рядів новим членством, систематичний з ними контакт та полагоджування усіх формальностей в зв'язку з одержуванням від них забезпеченевих оплат та виплачування забезпечень родинам.

Серед таких відданих та працьовитих протягом п'ятидесяти років секретарів УНСоюзу ми зустрічаємо ім'я Петра Сильчака, відомого в Лос Анджелесі секретаря 257-го Відділу УНС, який, як ми в нашій народній словесності зустрічаємо, — „незалежно від погоди чи негоди, від здоров'я чи хвороби", — завжди сумлінно „тягнув та тягне союзового леміша", не очікуючи спеціяльних похвал чи признань. У великій мірі цей „леміш" — секретарські обов'язки, допомагає йому виконувати в дні „негод" чи „недуг" його вірна помічниця та заступниця, його дружина Пріся Сильчак, завзята та віддана членкиня УНСоюзу. І, не дивлячись на те, що Петро Сильчак не очікував та не сподівався похвал чи нагород, Головна Екзекутива УНСоюзу свого відданого довголітнього працівника на організаційній ниві не забула та відзначила П. Сильчака від імени Українського Народного Союзу почесною грамотою у формі пропам'ятної таблиці, яку доручено вручити йому голові 257-го Відділу інж. Августинові Руднику.

Голова 257-го Відділу УНСоюзу інж. А. Рудник (зліва) передає грамоту-плякету секретареві П. Сильчакові.

Урочисте передання „щита-таблиці" відбулосоя при численній участі громади Лос-Аджелеської української громади в авдиторії церкви святого Володимира при Мелроз авеню, в неділю, 12-го січня цього року, під час традиційного новорічного обіду. За окремим столом засіли члени управи відділу та контрольної ради, ювілят з дружиною та голова Августин Рудник, який, звернувшись до присутніх та представивши шановного ювілята, коротким словом змалював його особу, підкресливши його заслуги перед УНСоюзом та нашою громадою, та особливо зупинився на його відданості своїм секретарським обов'язкам. Він висловив також вдячність та признання його дружині П. Сильчак за поміч, яку вона давала і дає своєму мужові для добра УНСоюзу.

Урочисто під оплески присутніх голова передав почесну таблицю Петрові Сильчакові, який із зворушенням прийняв її і висловив слова подяки за пам'ять і пошану до нього головному предсідникові, Екзекутиві та членству УНСоюзу. Присутні зі зворушенням вітали ювілята і його дружину оплесками.

Д-р Святополк Шумський

Василь Пастушок — союзовий чемпіон 1985 року

Про організаційні успіхи головного радного і голови 231-го Відділу Василя Пастушка в останніх роках вже багато було написано на сторінках союзової преси. Він, не зважаючи на свою професійну працю, якій присвячує денно 10-15 годин, знаходить час і для того, щоб кожного місяця збагачувати Союз новими членами.

Вже в 1982 році він збагатив Союз на 51-го члена і „попав" до „Союзового Клюбу П'ятидесятників". У 1983 році, який був ювілейшок обіцяв придбати 50 нових членів, а придбав 64-ох членів, із того до 231-го Відділу 51-го члена і до 247-го Відділу 13-ох членів.

Аналізуючи кількалітню працю Василя Пастушка, приємно ствердити, що на протязі чотирьох років він збагатив Союз на 328 нових членів. Тим він збудував 231-ий Відділ, якого є головою. Також допомагав тим кожного року Філядельфійській Окрузі у виконанні квоти та здобутті чемпіонства.

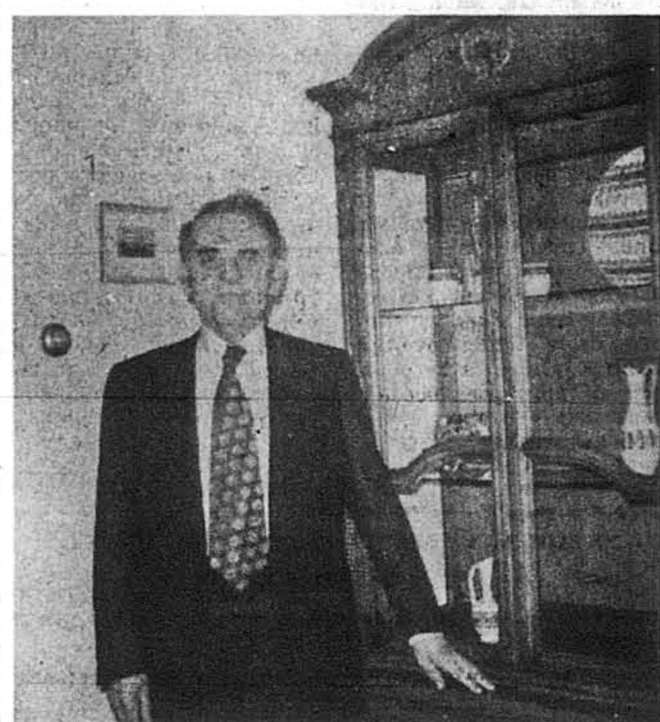
Василь Пастушок

ним роком союзових видань, він придбав 102-ох нових членів, і тоді ми це назвали „чудом". А справжнє „чудо" він доказав в 1984 році, який був ювілейним роком Батька Союзу, придбавши аж 111 нових членів. В передконвенційному 1985 році Василь Пасту-

Слід згадати, що за успішну та віддану організаційну працю для розбудови УНСоюзу Екзекутивний Комітет кількакратно нагороджував Василя Пастушка відповідними нагородами. Ґратулюємо чемпіонові за успіхи передконвенційного року.

Степан Гавриш

Світлій пам'яті Юліяна Баранюка

Св. п. Юліян Баранюк

У неділю, 24-го листопада 1985 року, несподівано помер в Нюарку на 86 році життя Юліян Баранюк, колишній учасник Української Галицької Армії, суспільно-громадський діяч, довголітній секретар 371-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Запорозька Січ" і довголітній голова Окружного Комітету відділів УНСоюзу Нюаркської Округи.

Ю. Баранюк народився 1899 року в Глинянах, повіт Перемишляни, в західній Україні. Молодим юнаком він був мобілізований до армії, а по розвалі Австрійської імперії негайно зголосився добровільно до Української Галицької Армії, з якою перебув всі її етапи боротьби. Повернувшись до родинної місцевости зі славного Зимового походу, відразу попав в неласку польської окупаційної влади, яка жорстоко переслідувала колишніх українських військовиків. Щоб уникнути переслідування Ю. Баранюк при допомозі приятелів виїхав 1924 року до Канади і поселився у Вінніпеґу. Там він запізнався з пастором-місіонарем Української Пресвітеріянської Церкви Павлом Кратом, який порадив йому поїхати до Америки на теологічні студії до семінарії в Блюмфілді, Н. Дж. Не дивлячись на те, що Покійний належав до Греко-католицької Церкви, він прийняв оферту, 1926 року переїхав до Америки і поступив на чотирирічні студії, щоб стати пастором Української Пресвітеріянської Церкви. В семінарії Юліян Баранюк перебував до 1930 року, один рік виконував місійну працю на території Нової Англії, а рівночасно належав до Першої Української Пресвітеріянської Церкви в Нюарку. При церкві він співав в хорі, а також був організатором танцювального ансамблю.

Як вже було сказано, Покійний зі зброєю в руках воював за соборність української держави і тому душевний поклик переконав його, що треба час віддати і для громадської праці. Він покидає науку в семінарії, переходить на працю до автомобілевої фірми Форд і включається у діючі вже українські установи. У той час з ініціятиви

(Закінчення на стор. 6)

З БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНсоюз спонзорував Свят-Миколаївські імпрези для дітей своїх відділів

Джерзі Сиrі, Н. Дж. (Маріянна Сакалюш). — В листопаді минулого року вислано листи-обіжники до секретарів відділів УНС Америки й Канади з закликом та поданими суґестіями ведення будь-якої братської діяльности.

Знаємо з історії Союзу, що недавно в багатьох громадах наші союзові відділи влаштовували традиційну зустріч дітей зі Св. Миколаєм. Тому в згаданому листі був заклик відновити гарну нашу традицію, а тим більше тепер, коли Союз мусить вести братську діяльність. Закликаючи відділові управи до влаштовування імпрез Св. Миколая, а головно в місцевостях, де ніхто таких не приготовляє, в листі було запевнення, що Екзекутивний Комітет УНСоюзу прийде з фінансовою допомогою.

Знаємо, що в багатьох наших громадах ці імпрези приготовляють різні організації або церковні комітети, але є багато місцевостей, де є українські діти, а ніхто таких імпрез не приготовляє і тому цим повинні там зайнятися управи союзових відділів.

На наш заклик відповіли управи шістьох відділів, що бажають приготовити зустріч дітей з Св. Миколаєм та, на жаль не мають на це фондів. Союз радо погодився дати їм фінансову допомогу і негайно вислав їм відповідну суму грошей, щоб купити подарунки для дітей.

З приємністю подаємо місцевості, де Управи союзових відділів подбали про те, щоб у їхніх громадах відбулася зустріч дітей з Св. Миколаєм. Перша зустріч відбулася 6-го грудня 1985 року в Сейнт Клер, Па., заходами секретаря 9-го Відділу Володимира Саляка. Висилаючи подяку для Союзу він написав: „Ваша поміч була щедрою . Понад 50-ро дітей з двох парафій УКЦерков одержали подарунки. Наші діти є третьої і четвертої ґенерації, але всі знають про Св. Миколая і люблять наші традиції. Доказом цього служить те, що багато малих хлопців і дівчат прибули у вишиваних сорочках і блюзках".

У неділю, 8-го грудня в Бриджпорті, Конн., заходом Управи 59-го Відділу відбулося надзвичайно успішне свято Миколая. Управу цього Відділу очолює Дмитро Стець, а секретарем є Тарас Сливінський, який доклав багато старань, щоб імпреза відбулася. На іншому місці залучуємо допис і фотографію, надіслану нам секретарем Відділу.

Приємно згадати і лист з 242-го Відділу в Фраквілл, Па., де секретарем є дуже здібний союзовий організатор Йосиф Чабан. Він звернувся за фінансовою допомогою для членів його Відділів при двох парафіях УКЦеркви, а саме: Фраквілл і Майзенвілл. Марія Белух пише в листі: „Ми, сестрицтво при церкві св. Йоана Христителя в Майзенвіллі, вдячні УНСоюзові за фінансову поміч. При тому інформуємо Вас, ми є третьою і четвертою ґенераціями, але ми зберігаємо українську традицію і вчимо наших дітей про те, що Св. Миколай не є „Санта Клавс". Місцевості Фраквілл і Майзенвілл є в сусідстві Шамокіна, колиски народження Батька Союзу.

Управа 422-го Відділу в Філядельфії, головою якого є Юрій Будерацький, а секретарем Василь Євтушенко, влаштували Свято-Миколаївську імпрезу в неділю, 15-го грудня 1985 року, в залі катедрального храму УПЦеркви св. Князя Володимира. Секретар В. Євтушенко в листі подяки пише: „Мені припала честь бути Св. Миколаєм і це була для мене найбільша приємність спостерігати дитячі оченята, повні радости й веселости."

Гарна імпреза Св. Миколая відбулася в Ґримзбі, Канада, заходом Батьківського комітету „Рідної Школи" при УПЦеркві ім. св. Юрія Переможця. Фінансову допомогу комітет одержав від Союзу завдяки секретарці 403-го Відділу Марії Нечай. Коротку згадку про цей вечір, написану секретаркою, подаємо на іншому місці з фотографіями.

Фінансову допомогу вислано також до секретаря 368-го Відділу в Маямі, Фльорида, Андрія Маринюка для влаштування святочної імпрези для дітей.

Віримо, що згадка про цих кілька відділів, члени Управ яких, не жаліли труду і часу, буде заохотою для інших союзових діячів при відділах повести братську діяльність. Діяльність можна вести в різних аспектах, як, наприклад, відзначення ювілеїв відділів, вшанування заслужених відділових урядовців, приготування Союзових Днів — Фестивалів, відвідини Головної Канцелярії УНСоюзу, відвідини Союзівки, родинні союзові зустрічі на Союзівці за округами або стейтами.

Зустріч Св. Миколая з дітьми в Бриджпорті

Св. Миколай з дітьми і їх батьками в Бриджпорті; біля Св. Миколая стоїть (зліва) голова 59-го Відділу Дмитро Стець, а останній (справа) — секретар Відділу Тарас Сливінський, який був „душею" цієї імпрези.

Бриджпорт, Конн. (Ігор Гайда)—У неділю, 8-го грудня минулого року, тут в церковній залі УКЦеркви св. Покрови відбулась зустріч дітей з католицької і православної парафії з Св. Миколаєм. Ту радісну зустріч спонзорувала Управа 59-го Відділу УНСоюзу при фінансовій допомозі Українського Народного Союзу.

Понад 50-ро дітей з обидвох парафій українських церков прибули з батьками, щоб одержати дарунки від св. Миколая. Одначе, перед тим, як зустріли Св. Миколая, оглянули виховний фільм „Про найменшого анґелика", а також вислухали стару українську леґенду про чудотворного Миколая. Дивлячись на фільм і слухаючи леґенду, діти нетерпеливо чекали приходу Св. Миколая. Тоді при співі „О, хто, хто Миколая любить" парох УКЦеркви о. крилошанин Ярослав Шуст впровадив на залю Св. Миколая, якого всі присутні привітали з пошаною. Відтак відбулася роздача подарунків для всіх дітей, які підходили до маєстатичної постаті Св. Миколая й з пошаною слухали його повчаючих слів.

Слід згадати, що цьогорічна імпреза-зустріч св. Миколая була дуже успішною під мистецьким оглядом, а це завдяки відданій праці Олександри Шуст.

Як вже було сказано, імпрезу ту спонзорувала Управа 59-го Відділу УНСсоюзу в Бриджпорті, а також фінансову допомогу одержано від Екзекутиви УНС. Головою Управи 59-го Відділу є Дмитро Стець, а секретарем Тарас Сливінський, який доклав багато праці і старань для того, щоб усі діти одержали союзові подарунки.

Завдяки Управі Відділу була приготована гостина для всіх учасників цієї традиційної імпрези. Слід згадати, що в приготуванні цієї імпрези допомагали і батьки дітей, а головно Надя Чубата і Леся Вучек. Програмою проводили учительки релігії при парафії УКЦеркви св. Покрови Ірена Демків та Рома Гайда.

Вечір Св. Миколая для дітей „Рідної Школи"

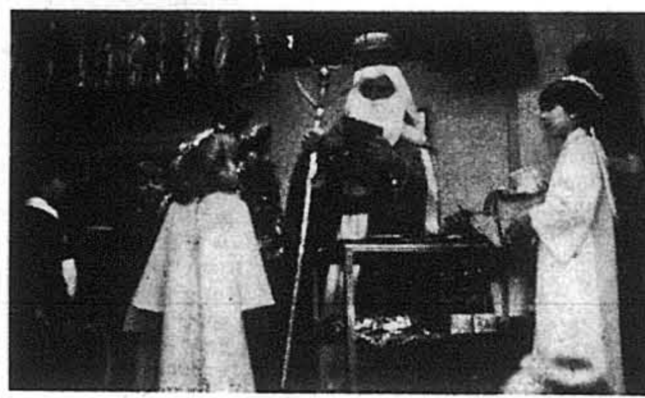
В суботу, 21-го грудня 1985 року, батьківський комітет „Рідної Школи" при українській православній церкві ім. св. Юрія Переможця в Ґримзбі, Онтаріо, Канада, так як і кожного року, улаштував вечір Святого Миколая — прийняття з подарунками для дітей.

Український Народний Союз також цього року переслав пожертву — подарунок на це свято в сумі 50 дол. бо майже усі діти цієї школи є членами УНС. За ці гроші закупили для дітей подарунки: цікаві книжечки українські народні казки і оповідання з кольоровими ілюстраціями.

Милою несподіванкою для всіх присутніх на цьому вечорі була розіграна льотерія, яку виграла учениця чевертої кляси Леся Ленько — грамоту життьового забезпечення, кошт якого оплатить на один рік також Український Народний Союз.

Веселі діти під час зустрічі з Св. Миколаєм в Ґримзбі, Канада, де секретаркою 340-го Відділу є Марія Нечай.

Св. Миколай в почоті ангелів роздає подарунки для дітей 422-го Відділу в Філядельфії.

Свят-Миколаївська імпреза в Філядельфії, спонзорована Управою 422-го Відділу.

Діти при парафії УКЦеркви в Майзенвіллі, Па., з Св. Миколаєм; зустріч відбулася за спонзорством Управи 242-го Відділу, секретар Йосиф Чабан.

Діти при парафії Св. Тройці УКЦеркви в Сейнт Клер, Па. Зустріч з Св. Миколаєм відбулася завдяки фондам УНСоюзу, які передано секретареві 9-го Відділу В. Салякові.

Секретар 9-го Відділу В. Саляк в Сейнт Клер, Па. передає о. Данилові Троянові список дітей для яких закуплено дарунки коштом УНСоюзу.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Степан Гавриш

Нове вдосконалення забезпеченевої служби УНСоюзу для української громади Америки й Канади

Великі комерційні, а також братські забезпеченеві установи — компанії вводять час від часу нові кляси забезпечення для того, щоб мати щось „нового" для своїх продавців — „сейлсменів".

Не відстає від тих інновацій і наш Український Народний Союз, і починаючи від 1-го грудня 1985 року впровадив дві нові кляси з одноразовою вкладкою. Це є грамоти в клясі W (ціле життя) і Endowment - 65 (E — 65).

Як у клясі W на ціле життя, так і E - 65 сума забезпечення починається від 2,000 долярів. Отже, не можна набути у тих клясах забезпечення на 1,000 дол., а натомість можна набути на вищі суми — 3,000, 5,000, 10,000, 25,000, 50,000 долярів й більше.

В клясі W на все життя приймається членів від двох місяців до 70-го року життя, в клясі E — 65 приймається від двох місяців до 55 року життя.

Найкращим доказом того, що УНСоюз впровадив вдосконалення забезпеченевої служби для своїх членів, а тим самим і української громади, може послужити те, що перший раз в історії УНСоюзу в клясі на „ціле життя" можуть набути забезпечення старші віком особи аж до 70 року життя, якщо вони є в доброму стані здоров'я. А коли говорити про клясу E — 65, то і тут впроваджено вдосконалення на користь проспектів. Тим вдосконаленням є те, що людина, маючи 55 років життя, платить одну вкладку і вже за 10 років одержує 2,000 долярів, або суму, на яку була забезпечена.

„Одноразова вкладка" також належить до поліпшення служби українській громаді. Бож коли приглянутися цінам на поданих таблицях, то не хочеться вірити, що, заплативши раз кілька сот долярів, є спокій до 65-го року, або й на ціле життя. Не буде вже більше секретар Відділу докучати що вкладка не заплачена, а головно тоді, коли є інші поважні видатки.

Важливим є і те, що, заплативши одноразову вкладку і одержавши грамоту на 2,000 долярів чи більшу суму, людина має душевний спокій, бо коли б,не дай Боже, несподівано застукала смерть, то не буде тягарем для родини. До позитивів належить і те, що обидві нові кляси мають зворотні вартості, які з кожним роком зростають, і власники грамот можуть у любий час вибрати нагромаджену резерву. Також вітальним є це, що власники грамот згаданих кляс мають знижку на щоденник „Свободу" і замість платити 40 дол. річно, як приватні читачі, платять лише 15 долярів. А читачі „Українського Тижневика" платять п'ять дол. замість восьми долярів річної передплати. Не можна поминути й того, що всі члени тих двох кляс мають таку саму знижку, як і члени інших союзових кляс, коли відвідують чи перебувають на „Союзівці", а саме — 10 відсотків.

Нова кляса E — 65 (Ендовмент) є дуже корисною для нашої молоді. Це є найкраща нагода „зв'язати" їх з такою престижевою установою, якою є УНСоюз. Заплтивши лише одну вкладку — кілька сот долярів, діти чи внуки залишаться членами Союзу на довгі роки. Важливим є і те, що вони, як члени Союзу, зможуть старатися про одержання беззворотних стипендій, які кожного року приділяє УНСоюз. Сума стипендії доходить навіть до 2,000 долярів, а в 1985 році загальна сума стипендій виносила 100,000 долярів. Діти, члени УНСоюзу, одержують також знижку, перебуваючи на „Союзівці", як також і працю під час літнього сезону.

В поданих таблицях є ціна за 1,000 долярів, а що забезпечення починається від 2,000 дол., то щоб знати ціну забезпечення, належить помножити число тисяч, тобто, на скільки аплікант бажає купити забезпечення, і долати до того суму 10 долярів, як оплату адміністраційних видатків. Взір обрахунку забезпечення такий: вік дитини 8 років, E - 65 $77 + $77 = 154 дол. + 10 дол., разом — 164 долярів; вік 20 років — 126 дол. + 126 дол. = 252 дол + 10 дол = 262 дол.; вік 40 років -309 дол. + 309 дол. = 618 дол+ 10 дол. = 628 дол. Заплативши у віці 40 років 628 долярів, а маючи 65 років аплікант одержить 2,000 долярів.

Кляса на „ціле життя". У тій клясі вкладки є дуже низькі, а це тому, що сума забезпечення буде виплачена для спадкоємців по смерті забезпеченої особи, коли б вона не наступила. Вік дитини 10 років — 67 дол. + 67 дол. = 134 дол. + 10 дол. = 144 дол.; 30 років — 143 дол. + 143 дол. = 286 дол. + 10 дол. = 296 дол.; 50 років — 328 дол. + 323 дол. = 646 дол. +10 дол. =656 дол.; 65 років — 528дол. + 528 дол = 1,056 дол + 10 дол. = 1,066 дол. Апліканти у віці від 65-го до 70-го року життя, набуваючи це забезпечення на 2,000 дол. чи більше, є зобов'язані перейти лікарське бадання.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM LIFE PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

Issue Age	Single Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
0	$49	35	$176
1	51	36	184
2	52	37	192
3	53	38	200
4	55	39	209
5	56	40	217
6	58	58	227
7	60	42	236
8	62	43	246
9	64	44	256
10	67	45	267
11	69	46	277
12	72	47	288
13	74	48	300
14	77	49	311
15	80	50	323
16	83	51	336
17	86	52	348
18	90	53	361
19	93	54	374
20	97	55	387
21	100	56	401
22	104	57	414
23	108	58	428
24	112	59	442
25	117	60	456
26	122	61	471
27	127	62	485
28	132	63	499
29	137	64	514
30	143	65	528
31	149	66	543
32	155	67	557
33	162	68	572
34	169	69	586
		70	600

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM ENDOWMENT AT 65 PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

Issue Age	Singe Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
0	$59	28	178
1	61	29	186
2	63	30	195
3	65	31	204
4	67	32	213
5	69	33	223
6	72	34	234
7	75	35	$245
8	77	36	256
9	81	37	269
10	84	38	281
11	87	39	295
12	91	40	309
13	95	41	323
14	99	42	338
15	103	43	354
16	107	44	371
17	112	45	388
18	116	46	406
19	121	47	425
20	126	48	445
21	132	49	466
22	137	50	488
23	143	51	510
24	150	52	534
25	156	53	559
26	163	54	585
27	171	55	613

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000

Світлій...

(Закінчення зі стор. 4)

полковника Євгена Коновальця почалися творити відділи ОДВУ і з його ініціятиви створився 70-ий Відділ ОДВУ в Нюарку. У Відділі він займав всі пости, члена Управи аж до часу, коли під час Другої світової війни Федеральне Бюро Інвестиґацій (ФБІ) почало переслідувати членів цієї націоналістичної організації.

По закінченні війни Ю. Баранюк, як патріот, 1946 року стає одним із основоположників першого відділу ООЧСУ в Нюарку, в якому довший час займав різні пости в Управі. З часом з певних причин він відійшов від активної праці у Відділі ООЧСУ. Слід згадати, що Юліян Баранюк весь час належав до Відділу ОбВУА, в якому також займав різні пости в Управі.

На вступі ми згадали, що Покійний був довголітнім секретарем 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку. Автор цієї статті, промовляючи над домовиною Покійного, сказав: Господь поблагословив його й покійну вже дружину одною дитиною — донею, а другою дитиною був УНСоюз". Аналізуючи працю Покійного для Союзу, можна сказати, що це є правдою, що поза всякими суспільно-громадськими й комбатантськими обов'язками він віддав для розбудови Союзу майже півстоліття. 49 років він чесно виконував обов'язки секретаря Відділу і на тому пості збагатив Союз сотнями нових членів. Це він був промотором створення Нюаркської Союзової Округи, яку очолював понад 35 років. Покійний Юліян Баранюк був знаний серед союзовців Америки й Канади, а головно як член різних конвенційних комітетів. До речі, він був десять разів делегатом Союзових Конвенцій а під час останньої 30-ої Конвенції був членом Верифікаційної Комісії. Слід згадати і те, що як секретар Відділу, він організував щокілька років товариські зустрічі для членів, а як голова Нюаркської Округи був промотором союзових пікніків — фестивалів, прогульок на Союзівку тощо. Був ініціятором секретарських курсів в Окрузі й інших зустрічів з членами відділових управ. Тих кілька важливіших даних говорить нам про те, що УНСоюз був для заслуженого та відданого союзовця другою дитиною.

Панахида за покійного Ю. Баранюка була відслужена у вівторок, 26-го листопада, в похоронному заведенні Литвина і Литвина в Юніоні, Н. Дж., у ній взяли участь майже всі секретарі Нюаркської Округи. Від Екзекутивного Комітету УНСоюзу присутніми були головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш, який виголосив прощальне слово над його домовиною. Біля домовини під час Парастасу стояли з прапорами члени Об'єднаного Комітету Комбатантських Організацій Нюарку. Від згаданого Комітету в останню дорогу прощав Покійного Осип Труш, який у своєму надзвичайно добре опрацьованому слові проаналізував працю Покійного від 1938 року, себто часу, коли вони познайомились.

Заупокійна Богослужба за св. п. Ю. Баранюка була відслужена в УКЦеркві св. Івана Хрестителя, а відтак похоронено його на цвинтарі Галливуд в Юніоні, Н.Дж.

Відбулися Загальні збори Патріярхального Товариства в Кергонксоні

Кергонксон, Н. Й. (С. Б.)– У неділю, 15-го грудня минулого року, відбулися тут в церковній залі Загальні збори місцевого Відділу Українського Патріярхального Товариства. Після заслухання і прийняття звіту з попередніх зборів, звітувань Управи і дискусії над звітами, уділено уступаючій Управі абсолюторію з признанням за проведену працю.

До нової Управи увійшли: Володимир Квас—голова, Галина Хамула—заступник, Стефанія Барановська—секретар, Степан Яц—скарбник, Дора Кульчицька і Дарія Хухра—вільні члени.

Збори зокрема подякували уступаючому голові М. Куриляков за жертвенну працю і побажали йому успіхів на новому місці поселення на Фльориді.

Різдво у школі українознавства в Дітройті

У неділю, 12-го січня ц. р. в авдиторії будинку Отців Василіян у Воррені, Миш., відбулася величава Різдвяна зустріч, мистецьку програму якої виконали дуже успішно учні школи українознавства Товариства „Рідна Школа" під проводом своїх учителів.

Зустріч відкрив голова Товариства Ігор Іваницький, привітавши запрошеного о. Севастіяна Сабола, гостей, батьків, шкільну молодь та їх учителів.

Почесний гість отець Сабол відкрив програму колядою „Бог Предвічний", яку проспівали всі учасники Різдвяної зустрічі. Учнівська програма складалася з двох частин. У першій частині була поставлена різдвяна картина „До Вифлеєму" Романа Завадовича, в якій виступили у ролях Ангелів, Пастушків, Ірода, Летуна, Астронавта, Чорта, Відьми та Маленьких Дітей учні від першої до 10-ої кляс.

У другій частині була драматична картина „У Вифлеємі нині новина", уривок із твору Володимира Мацькова. У ролях Ангелів Матері Божої, св. Йосифа, Пастушків та Українських Дітей виступили учні від 5-ої до 10 кляси. Треба, зокрема, відмітити, що учні-виконавці добре вивчили тексти драматичної дії та виявили повне зрозуміння змісту виконуваного твору.

Запанував особливий настрій на залі, коли учні-виконавці просили народженого Ісуса: „Поможи, щоб край наш рідний і наш нарід звеселився, і щоб з ними звеселились українські добрі діти". Як бачимо, школа українознавства має значний успіх у своїй виховно-навчальній праці і тому заслуговує на повну підтримку цілої української громади метрополітального Дітройту.

До успіху в значній мірі причинилися чудові костюми всіх дійових осіб, зокрема, коли учні-актори появилися на сцені у фінальній частині програми.

Керівником учнівської програми була учителька Ада Тарнавська. Хором завідувала учителька Ірина Бараник, вона також подбала про костюми. При фортепіяно була учителька Ліда Юзич. Звуковими ефектами відав Олександер Тарнавський. Оформленням сцени заопікувався Бернард Тобіянський.

У кінцевій частині вечора було Свят-вечірнє прийняття з кількома традиційними стравами, про що подбали численні пані під проводом невтомної Уляни Мазяк.

Управа Товариства „Рідна Школа" складає найщирішу подяку усім згаданим вгорі особам за їх цінну працю на користь нашого рідного шкільництва.

Осип Сливинський

Роковини Державности і Соборности в Трентоні

У неділю, 26-го січня ц. р. в парафіяльній залі св. Юрія Переможця громадяни міста Трентону і околиць відзначили святочною академією 68-му річницю державности і 67-му соборности Української Народної Республіки.

У всіх церквах міста було відслужено Молебень в намірені українського народу. У 3-ій годині по обіді залю заповнило понад 150 осіб. Сцена оригінально удекорована—це заслуга Івана Микитина. Струнко, з високо піднесеними головами,– молодь і діти Пласту, СУМА і ОДУМ-у. Вони відчитали акт незалежности і соборности, проклямацію губернатора Томаса Кейна та проклямацію посадника міста Артура Голенда.

Соня Івахненко, у музичному супроводі Софії Шульц, виконала американський національний гимн.

Інж. Є. Кальман, голова Громадського комітету Трентону, привітав зібраних у залі і відкрив свято. У своєму короткому слові він сказав, що актом проголошення незалежности і соборности Український Парлямент відновив славні традиції своїх князів, а пізніше гетьманів, перекреслив ганебний Переяславський договір і скасування гетьманства 1764 року. Хоч Москва ще панує в Україні, плюндрує нашу землю і тримає людей у нечуваному терорі, вона не може знищити вільного духа українського народу, ідеї IУ Універсалу, бо це є ідея нашого світлого минулого і ця ідея стане нашим світлим майбутнім.

Змістовну святочну доповідь виголосив визначний політичний діяч у діяспорі–д-р Зенон Городиський. Він вдало продемонстрував тяглість нашої історії, починаючи від Аскольда і Дира, славу і могутність Київської Руси з її мудрими князями, які намагалися встановити династичні зв'язки з тоді могутньою Візантійською імперією. Чи не найважливішим історичним актом було хрищення Руси-України Володимиром Великим, внуком св. Ольги, княгині Київської. Рівноапостольний христитель поклав тривалі основи для нашої держави: християнську віру, соборність українських земель і її військову міць.

На протязі нашої історії були високі злети, були і трагічні поразки. У найважчі періоди нашої історії родилися пророки, генії, Україна підіймалася з руїн і відроджувалася. Останнє таке відродження держави сталося у 1917-20 роках. Акти самостійности і соборности слід порівняти з нашою світлою ранньою історією. Акти проголошення самостійности і соборности України в днях 22-го січня 1918-19 роках має всенаціональне значення для сучасних і майбутніх поколінь. У відозві Української Національної Ради говориться: „Український Народе! Голосимо Тобі вістку про Твоє визволення із віковічної неволі. Від нині ти господар своєї землі і вільний горожанин Української Держави". Далі... „Од нині Українська Народня Республіка стає самостійною із волі українського народу".

Українська Держава була визнана багатьма державами світу. Вона обмінялася з ними амбасадорами, посольствами та консулятами. Хоч Росія знову підкорила Україну, акти самостійности і соборности зобов'язують нас і сьогодні. Великий поет Ольжич сказав: „Держава не твориться в будуччині, держава будується нині!"

У першій частині мистецької програми громада Трентону вперше мала приємність почути спів інж. Богдана Чаплинського, тенора, соліста Філядельфійської опери. Мистець виконав кілька арій з українських опер та народних пісень. Акомпаньював співакові маєстро Ролянд Фіорі. Інж. Б. Чаплинський виступав і у славній Корнеґі Голл і хай це доповнення буде замість рецензії.

У другій мистецькій частині дебютував новостворений жіночий хор під керівництвом Софії Шульц. Це був, так би мовити, різдвяний подарунок для Трентону. Від довшого часу в Трентоні не було хору. Ми майже не маємо своїх мистецьких сил, тому появу такої мистецької одиниці щиро вітаємо. Ця поява є цінна під кожним оглядом—хор є справді соборним. Співачки, переважно молоді жінки і чудовий диригент!

Софія Шульц-Берик народилася в Америці. Вона має закінчену вищу музичну освіту, є дуже талановита і любить свій фах. Вона вчить музики у американських школах, диригує церковним хором у православній церкві Св. Трійці в Трентоні, грає на кількох музичних інструментах. Вона є матір'ю малих дітей, але для музики знаходить час і творить чуда. Сьогодні хор під її керівництвом підтвердив це.

Останньою точкою хору була „Молитва за Україну" М. Лисенка в обробці С. Шульц. Вона прозвучала дуже зворушливо.

Програма закінчилася національним гимном „Ще не вмерла Україна" у виконанні хору і всіх присутніх.

Б. Скорупська

Нова...

(Закінчення зі стор. 2)

чинник політичної стабільности суспільства".

А ось несміливі обережні обіцянки. „Партія буде робити все необхідне для постійного зросту прибутків працюючих і підвищення добробуту всіх верств (!) та соціяльних груп, але в залежності від економічних можливостей країни".

Партія погрожує, що не дозволить заробляти більше нормального (!). Партія викорчовує нетрудові приходи, усі відхилення від соціялістичних засад розподілу, антисуспільних форм розподілу благ, лінивства і спекуляції. В психології совєтських людей ще залишились пережитки бажання власности.

Що ж крім погроз обіцяє партія у своїй „новій" Програмі? Вирішити мешканеве питання до 2000 року. Тоді кожна родина буде мати помешкання. Пріоритет і далі залишається за тяжкою індустрією, т.зв. воєнноюпромисловістю. Кілька разів згадано необхідність ліквідації колгоспно-кооперативної власности. Програма не обіцяє, що економіка стане на шлях ринку. У Програмі непотрібно багато говориться про єдність соціялістичних країн (може, її нема?). Такі країни мають все більше „об'єднуватися", що в результаті дасть „єдність націй", бо тільки в такій „єдності", себто знищенні націй, можливий комунізм.

Тому партія щедро користується такими виразами, як „всі, як один", „одним кроком", „морально політична єдність". Програма попе[...]жує про брак ідейности, проти бажання запозичувати чужі ідеї. Література і мистецтво мають бути джерелом „радости і відпочинку".

У Програмі є погроза алькоголікам та поруч потреба висувати „молодих перспективних працівників" „Це дасть запоруку поступу. Фактично нова Програма Ґорбачова — це зневага (досить виразна) попередніх генеральних секретарів. Є в ній осуд культу особи, підкреслюється відхід від ленінських норм партійного і державного керування. Маємо критику суб'єктивізму та волюнтаризму (Хрущов). Засуджено Брежнєва, Андропова і Черненка за недіяльність, інерцію, а промови замість діяння. Минулі керівництва не зрозуміли (чи не могли зрозуміти) „економічне становище". (!) Не бачили необхідности глибоких змін у всіх сферах життя".

Виходить, що після Сталіна всі генеральні секретарі були невдахи. Все це зміниться за Ґорбачова.

Тепер у СССР починається „вивчення" нової Програми. Вона буде одноголосно схвалена. Будуть узяті нові соціялістичні зобов'язання.

І ось пройде якийсь час і знову чергова „нова" Програма засудить Ґорбачова за „неуспіх економіки", за компромітацію в Парижі, за „розбазарювання державних коштів для особистого збагачення (купівля самоцвітів для жінки в Лондоні), за „шукання дешевої популярности (розмови з лікарем і медичною сестрою в московському шпиталі) і взагалі за „неповажне поводження" та кокетування з американським капіталізмом.

ПАРОПЛАВ „МІНЕРВА" прийняв сигнали тривоги СОС і негайно з'єднався з береговою охороною Фльориди. Кораблі прибережної охорони вийшли в море і побачили 20 миль від Форт Лодердейлу човен з гаітянцями, який тонув. В човні, що вміщує 30 осіб, було 67 громадян острова Гаїті. На допомогу кораблям прибули три гелікоптери, які взяли на поклад 28 осіб. Решта були врятовані кораблями прибережної охорони.

В НЮ ДЕЛІ, СТОЛИЦІ ІНДІЇ, поліція арештувала індійського бизнесмена і обвинуватила його в шпигунстві на користь З'єднаних Стейтів Америки. Рама Сваруп на протязі кількох років передавав представникові американської амбасади засекречені матеріяли, але індійці не кажуть про які саме матеріяли йдеться і чи Сваруп передавав їх за гроші чи з інших мотивів.

Замість квітів на могилу
Великого Приятеля пластунів і Добродія Пласту

сл. п. інж. Володимира Сушкова

зложили на пластову пресу Його Друзі із „Золотої Осені" в Кергонксоні суму 290 дол.:

д-р Б. М. Бабій, Бігун М., д-р Гура І. Л., д-р Кондра Б. М., д-р Мороз Р. О., Паш Т., мґр Рубич М., мґр Равлюк Р. О., Слобода Г. А., Таращук Л., Турчин Й. К., Тхір М., Хамула Г., Хухра Д., д-р Ціханський В. Я., Яців А.

Замість квітів на свіжу могилу
нашої Дорогої ТЕТИ

бл. п. Зіни Коритко-Думин

складаємо 500.00 долярів на БУДОВУ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ім. СВ. ТРОЙЦІ в СІЛЬВЕР СПРІНҐ, Мериленд

ХРИСТЯ І ОЛЕКСАНДЕР ГРОМОЦЬКІ
та діти: ОЛЕКСАНДЕР, ЄВГЕН І ДІЯНА

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. д-ра Івана Рудавського

Дорогого Товариша-Друга з юних літ побуту в Новому Санчі та спільних мандрів Лемківською Землею, складаємо пожертву в сумі 200.00 долярів на УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА в ЧИКАҐО.

Оксана ГАВРИЩАК-РАК
Марта ГАВРИЩАК-ЯРОШ
Марія ФЕДУН-САВИЦЬКА
Люба ФЕДУН-ІВАНЧУК

Ню Йорк, січень

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки

зі смутком повідомляє, що дня 21-го січня 1986 року відійшов у Вічність

бл. п. д-р

ІВАН РУДАВСЬКИЙ

лікар-ветеринар, довголітній голова Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, наш приятель, відзначений почесною грамотою Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

•

ВШановній Дружині Покійного, Синам і Родині глибокі співчуття.

В обороні...

(Закінчення зі стор. 2)

ції, опісля Шепмен, директор.

На підставі отриманих оферт, він вибирає певні програми, при чому одержує вже готові оголошення, які дає до друку і за які йому приходиться платити. Що є Київ? — Він не знає, але програму одержав та замовив у Айсберга, тел. (914) 339-6200 у Кінґстоні, Н. Й., або (212) 223-1171 в Ню Йорку. Подаю ці числа, щоб інші також могли до нього зателефонувати.

Айсберґа немає у бюрі, залишаю власний телефон, а вміжчасі виписую листи до „Інквайрера" та русла ч. 17. Далі телефони до чинників Пласту, СУМА та Ліґи Проти Знеславлення, щоб скоординувати ці зусилля і щоб вони увінчались успіхом. Слід взяти тут до уваги, що листа на фірмовому папері, від установ чи організації, які вони представляють, матимуть першенство.

Перед висилкою цього допису, — телефон від Айсберга. Так в нього є на програмі ряд передач, в тому і про „рашен тім". — Кіев? — Не знає що то є. — Україна? — Чув що таке існує. — Коментаторів він замовив, один — Баб Чейс, а другого не пригадує. — Чому той другий називав українську дружину постійно „рашен", — Він не знає. Він звертався до совєтської амбасади у Вашінґтоні, але вони відмовились подати інші дані, за вийнятком вимови назви дружина та її змагунів.

Подумайте лиш, що вони відмовились подати, що це українська дружина, яка займає третє місце в гокейовій лізі СССР. Мабуть це було зроблено з певною методою, зумисне, бо в той самий час відбував шестизмагову туру у Північній Америці першунтокею СССР, дружина Червоної армії, яка виграла п'ять та програла одні змагання.

Турне київського „Сокола" чогось затемнене відсутністю інформацій у пресі ЗСА. Перші змагання з престижевим аматорським клюбом виграли 16:3 другі з аматорською дружиною, нашвидко зібраною дружиною ЗСА у Ровд Айленді, 6:3. Про дальшу руту „Сокола" не подається довідома. Мабуть зумисно не допустили „Сокола" до міст з українським населенням.

Вкінці, нам, як сказано, було у вступному розділі, на жаль, не залишається нічого іншого, як протестувати проти таких перекручень та неточностей. Але сподіємось що з молодого покоління виростуть люди, які не допустять до таких разючих перекручень.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Ню Йорк Маріо Квомо повідомив про впровадження нових табличок на автах мешканців стейту. На зміну табличкам жовтого кольору, які були запроваджені в 1966 році, прийдуть червоно-синьо-білі. На білому фоні будуть числа і букви синього кольору, розділені зображенням Статуї „Свободи" червоного кольору. Нові таблички впроваджуються з 1-го липня. На запитання, чому кольор нових табличок буде саме таким, як кольори американського прапора, М. Квомо відповів: „Щоб нюйоркці відчували себе частиною всієї країни".

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

У Лос Анджелесі виготовили весняну програму

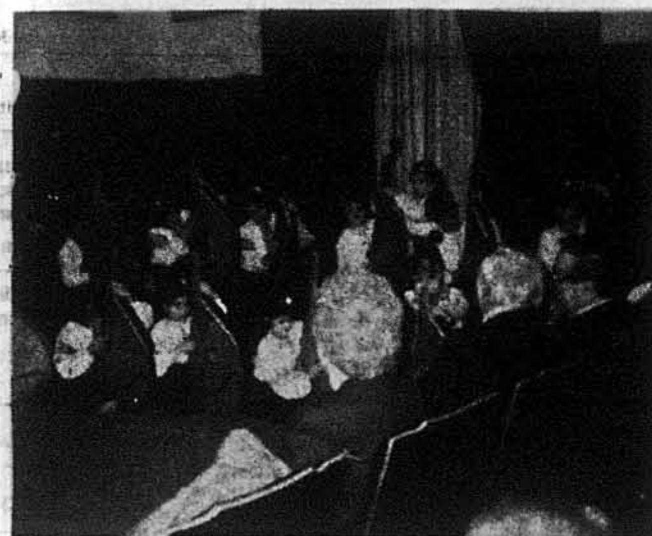
Лос Анджелес. — Весняна програма, яка включає писання писанок, починається тут в Українському Мистецькому Центрі, при 4315 Мелровз авеню, в суботу 22-го лютого. Центр спонзорує цього року демонтрування писання писанок, та з нагоди цьогорічної теми „Амбасадори доброї волі" всі символи та взори віддзеркалюватимуть цю тему.

Український Мистецький Центр, що його очолює Дарія Чайковська, матиме шість лекцій, під час яких дорослі і діти матимуть нагоду навчитись дещо про писання писанок під керівництвом Зеновії Вжесневської і Памели Каммінгс. Лекції будуть в суботи і неділі, 22-го, і 23-го лютого, як також 1-го, 2-го, 15-го і 16-го березня від год. 12-ої до 4-ої по полудні. Кошт за лекції писання писанок — 15 дол. для дітей від 10-14 років, 20 дол. від дорослих.

Від 23-го березня УМЦентр матиме також виставку писанок, показ фільму „Писанка" Славка Новицького, і продаж пасок. За дальшими інформаціями слід телефонувати на число (213) 668-0172.

Філядельфія...

(Закінчення зі стор. 1)

Молоді бандуристки школи св. Миколая виконують українські пісні.

яка є головою Комісії для громадських зв'язків римо-католицької митрополії і Кардинала Кроля.

Проклямацію мейора Філядельфії Вілсона Ґуда відчитала Ленора Берзон, яка є директоркою спеціяльних проєктів Міської управи. Дуже відомий і популярний у Філядельфії, довголітній радний Тачер Лонгстріт відчитав проклямацію Міської ради.

Доповіді виголосили конґресмен Лоренс Кофлін, який уже багато років є добрим приятелем Комітету Оборони Національних і Людських Прав України і письменник і колишній політичний в'язень Святослав Караванський.

Конґресмен Кофлін сказав, що він не поділяє оптимізму, що його голосять різні політичні коментатори відносно змін, які мали б мати місце в СССР. „Я знаю", — сказав він, „що терпіння українського народу продовжувалися у 1985 році".

С. Караванський сказав, що переслідування українців в СССР має виміри війни, війни проти людської гідности і проти українства взагалі.

У мистецькій частині цього відзначення Дня Солідарности виступила група моленьких бандуристів школи св. о. Миколая, що їх привела їхня учителька Сестра Бернарда, а учениця другої кляси Дарця Книш дуже гарно і несподівано сильним голосом відспівала пісеньку „Чом, чом, чом земле моя".

Активістки філядельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України уже давно виявили свої здібності ставити українські справи на сторінки американської преси, на екрани телебачення та на хвилі радіо.

Тим разом дві великі, дуже прихильні статті появились у найбільшому філядельфійському щоденнику „Філядельфія Інквайрер" (наклад понад мільйон), обі статті із великими знімками напередодні і після Дня Солідарности.

У неділю, 12-го січня появилася у „Філядельфія Інквайрері" велика стаття Адама Левина п.н. „Апель в обороні людських прав і культури України".

Покликуючися на слова голови комітету У. Мазуркевич автор статті каже, що важною ділянкою діяльности комітету і Дня Солідарности є держати прізвища українських політичних в'язнів перед очима широкого загалу. „Ці в'язні хочуть щоб про них пам'ятали, бо це рятує їх від почувань що ...вони є вже між мертвими і всіми забутими".

Автор цитує теж думки інших членів комітету і між ними молодого адвоката Андрія Филиповича, що виявив недавно подивугідну ініціятиву у зусиллях рятувати Мирослава Медведя, який сказав: „Україна є Ахіллевою п'ятою Совєтського Союзу... Україна продукує велику частину зерна Совєтського Союзу, має великі природні багатства і має єдину тепло-водну пристань... Коли б Україна відпала від СССР, відпали б і всі інші республіки. Тому у Совєтському Союзі є так багаток українських політичних в'язнів. Володарі Совєтського Союзу бояться України.

У числі „Філядельфія Інквайрер" з вівтірка, 14-го січня, появилася стаття Е. Вілліямса, члена-ветерана редакції цього щоденника, під наголовком: „Показ української солідарности".

Автор почав свою статтю так: „Це була українська народна пісня „Чом, чом, чом земле моя", але так як її заспівала Дарія Книш, якій йде 7-ий ріку, ця пісня звучала як — гимн... І коли ця пісня скінчилася, у багатьох на очах були сльози".

У такому прихильному тоні була вдержана ціла стаття Вілліямса і вона появилася у супроводі великої знімки моленьких бандуристок.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції після повернення з країн Західньої Европи, заступник державного секретаря Джан Вайтгед сказав, що „президент Реґен лишає за собою право застосовувати проти Лівії військову силу, якщо полковник Каддафі не відмовиться від своєї політики підтримки міжнародного тероризму". Дж. Вайтгед розповів про дії американської Шостої фльоти, яка перебуває тепер недалеко від кордону, що його Каддафі сам встановив для Лівії в затоці Сідра, назвавши його „лінією смерти". Телевізійна компанія Ен-Бі-Сі передала повідомлення, що американська фльота має намір зайти в затоку Сідра. Однак Пентаґон офіційно відкинув це повідомлення. Білий Дім також заявив, що нічого не знає про подібні пляни. Вайтгед сказав, що питання про те, чи буде вжита до Лівії військова сила, залежить виключно від полковника Каддафі.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ СССР Едуард Шеварднадзе заявив, що неохота американців припинити досліди над космічною зброєю, тобто охоронною ініціятивою президента Роналда Реґена, може стати перешкодою для чергової зустрічі на вершинах між генеральним секретарем ЦК КПСС і президентом Р. Реґеном, плянованої на червень, або вересень цього року в ЗСА.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1986 р.

Бріджпорт, Па. Річні збори Б-ва свв. ап. Петра і Павла 383 Відд., о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Гор. Клюбу, 494 Форд вул. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1986 р. і вибір делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься членство прибути на збори. — І. Андрусів, предс., Й. Хома, секр.

Янґставн, Огайо. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 230 Відд., о год. 3-ій по пол. в українській залі, 914 Franklin Ave., Youngstawn., Ohio. Буде вибір Управи на 1986 р., після того вибір делеґатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Запрошується всіх членів прибути. — А. Боровицька, секр.

СУБОТА, 15-го ЛЮТОГО 1986 р.

Елизабет, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запорізька Січ 234 Відд., о год. 7:30 веч. в малій церковній залі св. Володимира, при Ґрієр Авеню. На порядку нарад: звіти Управи та вибір нової на 1986 р. Зараз після річних зборів відбудуться звичайні для вибору делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів взяти участь у зборах. — В. Головінський, предс., М. Хитра, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛЮТОГО 1986 р.

Елмайра, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 271-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Нар. Клюбу в Елмайра Гайтс. На порядку нарад: звіти Управи та вибір нової на 1986 р. По річних зборах відбудуться звичайні місячні наради під час яких буде вибір делеґатів на 31-Конвенцію УНС. Проситься всіх членів прибути на збори. — Управа.

Аддісон, Ілл. Річні загальні збори Т-ва ім. Дм. Вітовського 301 Відд., о год. 12-ій дня в приміщенні парафії св. Андрія в Аддісон, Ілл. Присутність всіх членів Відділу обов'язкова. В разі неприсутности Статутом передбаченої кількости членів, збори відбудуться годину пізніше і будуть важні. Опісля відбудуться звичайні збори під час яких буде вибір делеґата на 31-шу Конвенцію УНС. — Ю. Паспавський, гол., П. Врублівський, секр.

Філядельфія, Па. Річні збори Т-ва ім. С. Петлюри 422 Відд., о год. 12:30 по пол. в залі УПЦеркви св. кн. Володимира при 6740 Н. 5-ій вул. у Філядельфії, Па. На порядку дня: читання протоколу з останніх річних зборів, звіти членів Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір Управи і К. Комісії на біжучий рік, внески і закриття зборів. Відтак будуть місячні збори для вибору двох делеґатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів взяти участь. По нарадах буде перекуска для учасників. — Ю. Будерацький, гол., В. Євтушенко, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ЛЮТОГО 1986 р.

Йонкерс, Н. Й. Річні збори 8-го Відд. Т-ва Подільська Січ, о год. 8-ій веч. в домі СУМА при 301 Палісейд Аве. в Йонкерсі, Н. Й. На порядку нарад: звіти урядовців та вибір урядовців на 1986 р., як теж вибір делеґатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Присутність всіх членів обов'язкова. — П. Шкафаровський, предс., Марія Кульчицька, секр.

СУБОТА, 22-го ЛЮТОГО 1986 р.

Воррен. Миш. Збори 20-го Відд. Т-ва Згода, о год. 5-ій по пол. в Українському Культурному Центрі, кім. ч. 4, 26601 Ryan Rd., Warren, Mich. По зборах вибір делеґатів на 31-шу Конвенцію УНС. Приявність усіх членів обов'язкова. Не питайте що УНС зробив для Вас, але що Ви зробили для УНС. — Управа.

НЕДІЛЯ, 23-го ЛЮТОГО 1986 р.

Ню Йорк, Н.Й. Загальні збори 86 Відд. УНС, о год. 5-ій по пол. в залі Українського Спортового Клюбу при 122 Друга Авеню в Ню Йорку. В програмі зборів: вибір нової управи та організаційні справи. По зборах вибір делеґата на 31-шу Конвенцію УНС. Приявність усіх членів обов'язкова. — Ів. Сєрант, фін. секр.

СПРОСТУВАННЯ

У моїй статті про „Музікус Бортнянський", у „Свободі" з 23-го січня ц.р., ч. 14, на 4-ій сторінці, зайшла помилка, де мало бути: „...музична інтерпретація, що базується теж на музичній інтерпретації (як протинки, точки й ін. у письмі), віддихах коротких і довших (за вимогами правильного фразування).

М. М. Федорів